STRIPWEEKBLAD

nr. 23 * 29 mei / 4 juni 1971
prijs 65 cent

NIEUW !

De Argonautjes en de Kwelling van Tantalus

DEZE WEEK:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Volgende week:

VLIEGTUIGFABRIEK LTV

BLACK SABBATH

pepplaat
EUROPESE UILEN

Post voor pep postbus 497, Amsterdam

Nieuw

Het valt me steeds weer op dat Pep zo heerlijk aan alle leeftijden en aan alle smaken tegemoet komt en dat vind ik in deze tijd hard nodig, niet? Wat ik zeggen wilde: John Mayall is in Amsterdam geweest en heeft er een buitengewoon concert weggegeven met z'n nieuwe bezetting, al beweerden de kranten die er een artikel aan gespendeerd hebben het tegendeel. Zoudt u ook eens wat lettertjes aan deze bluesgeweldenaar willen besteden?

P. Anton, Amsterdam

Als de nieuwe bezetting het eens drie maanden uit zou houden.

Pim

Zoudt u eens een uithaler van Pim Doesburg, Sparta's doelverdediger, in het grote blad Pep willen zetten. Ik ken hem nogal goed want hij woont bij ons in de buurt. Bij voorbaat hartelijk bedankt. O ja, ik vind de opmerkingen onder de brieven in Peppost erg leuk. Ga zo door!

Carel Heiligers, Rotterdam

Doen we! Die Pim wordt hoe langer hoe beter!

Kitsch

In het artikel over Deep Purple geeft u de schone betiteling „kitsch" aan de Bee Gees die gezien hun laatste successen niet opgaat. („Lonely Days" was één succes). Bovendien waren de „Walker Brothers" al bijna uitgestorven toen de Bee Gees met hun z.g. „kitsch"-orkest op de proppen kwamen. Het is maar dat u het weet — iedereen doet hard zijn best de Bee Gees af te kraken en ik begrijp dat u daar zo nodig aan mee wil doen. Wilt u dit in zijn geheel op de brievenpagina plaatsen?

G. Imanse, Maartensdijk

Wij zijn 't geheel niet met je eens.

Knap

Als je Asterix leest, gaat er toch wel wat door je heen, en als je omslaat zie je een knap stukje werk van Hans Kresse. Zo kan ik de hele Pep doorgaan. Jammer dat Pepzendtijd zo kort is, maar ja, anders krijgt de l.o. geen kans. Sinds de grote veranderingen verdienen jullie, die je naar werkt voor ons krantje, niets anders dan lof!

Jos Baas, Amsterdam

Bloos, er gaat zoveel door ons heen, bloos.

Koopvaardij

Van mijn part plaatst u uithalers van koopvaardijschepen. Want zij worden altijd overgeslagen. U zou ook eens een interview met een kapitein van zo'n schip in Pep op kunnen nemen. Ik ben nu al drie maanden lid van dit blad en dat bevalt me uitstekend.

Graham Overwijn, Paterswolde

Niet te vlug op rekenen.

Vlaggen

Ik zou u willen vragen om vóór 9 mei een uithaler te plaatsen over vlaggen, want dan moet ik namelijk een spreekbeurt op school daarover houden en ik weet er nog niet zo veel van. En die middenplaten zijn toch haast altijd over personen, dus kunt u dat voor de verandering makkelijk doen.

André Stade, Rijswijk

9 mei halen we nooit!

Nat

Ik vind Pep weer opperstebest nu Rik Ringers, Toenga en Roodbaard er weer in staan. Zonder hen was Pep voor mij niet leuk meer. We hebben Pep al zo'n vier jaar. En als ik Engelbert lees, kan ik m'n lach niet inhouden door zijn gekke streken. Waarom staat er altijd NAT onder?

Rob Kollmann, Soesterberg

De tekenaar NAT gebruikt zeer langzaam drogende inkt.

INHOUD

OPLOSSING PUZZEL PEP 22

OPLOSSING PUZZEL PEP 22
Formatie: g + b, d + c, h + a, f + e, j + i.
Het spotrijm:
Laverdure die laatst in een luchtzak,
verrast werd door een hevige rotsmak
riep tijdens een looping:
„het is wel mijn roeping,
maar ik zit nu toch wel in mijn piepzak."

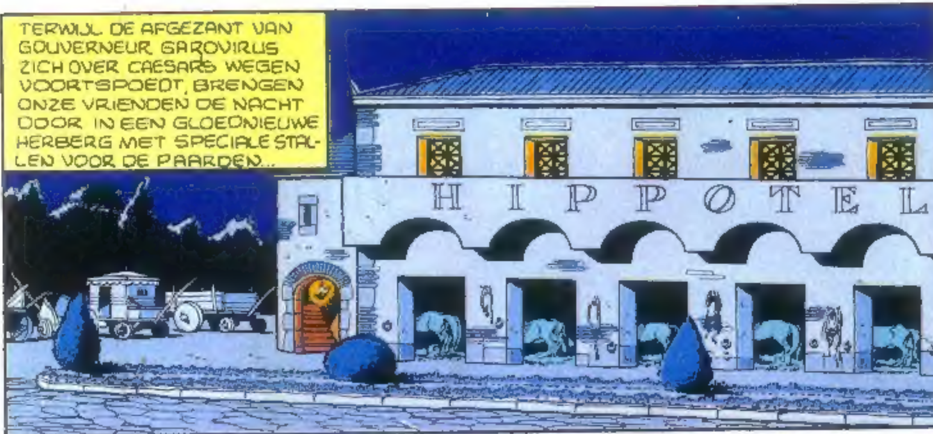
PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

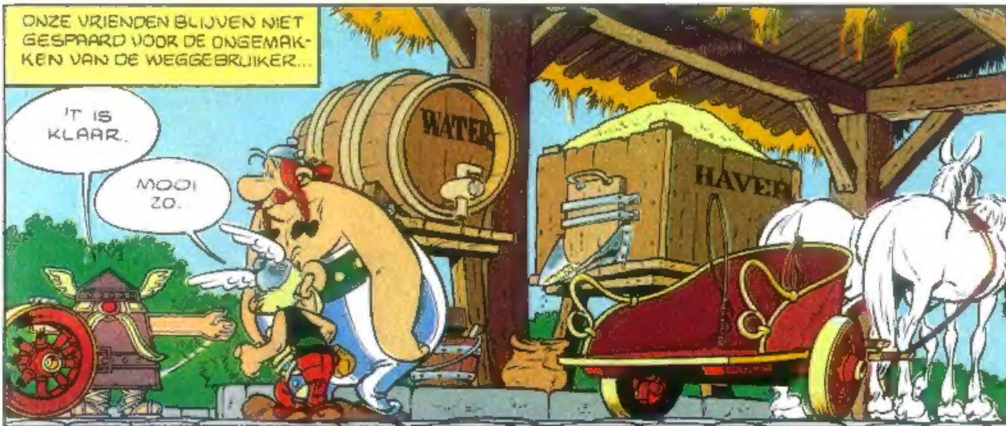

DE HELVETIERS

Asterix en Obelix gaan edelweiss zoeken voor de vergiftigde questor. Een gezant van Garovirus nadert het paleis van Diplodocus...

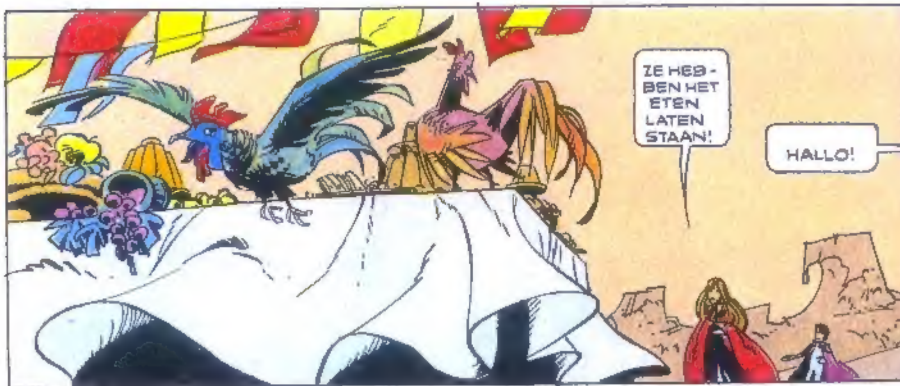

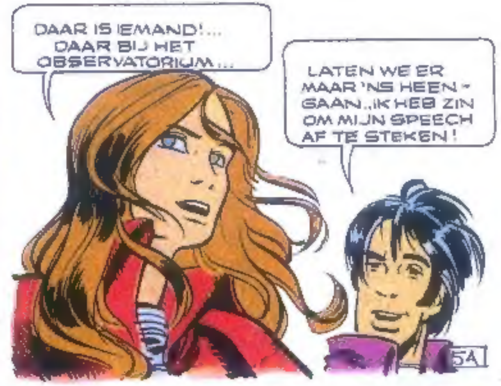

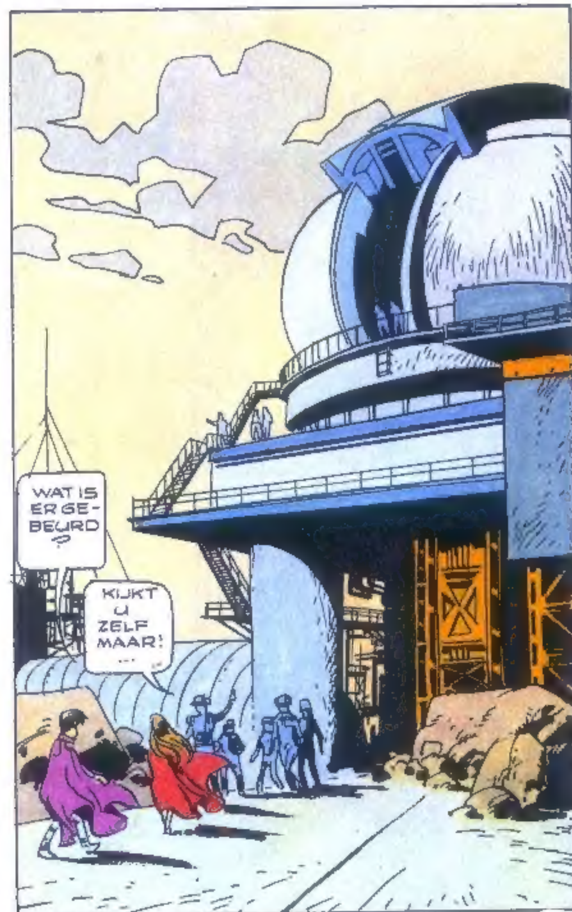
WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

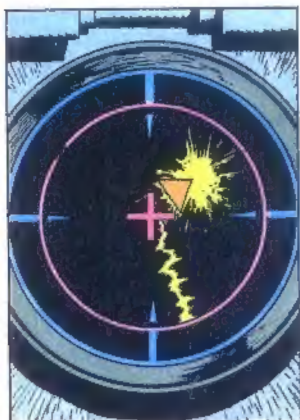

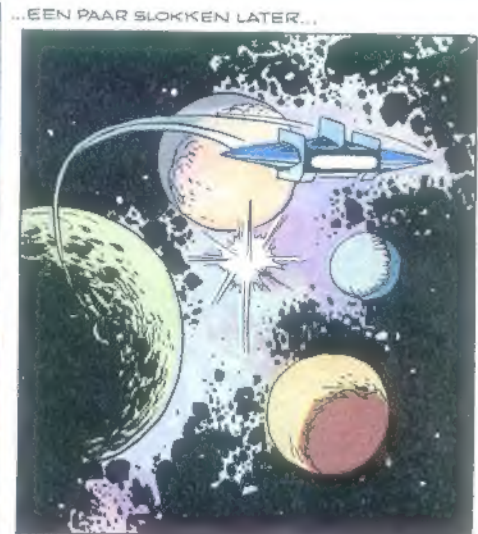
land zonder ster

Laureline en Ravian hebben de kolonisten van de aarde vergezeld naar het zonnestelsel van Ukbar. Dan gaan ze afscheid nemen...

...EEN PAAR SLOKKEN LATER...

NA ENKELE INGEWIKKELDE BEREKENINGEN DUIKEN ZE BOVEN UKBAR IV IN DE TIJD-RUIMTE...

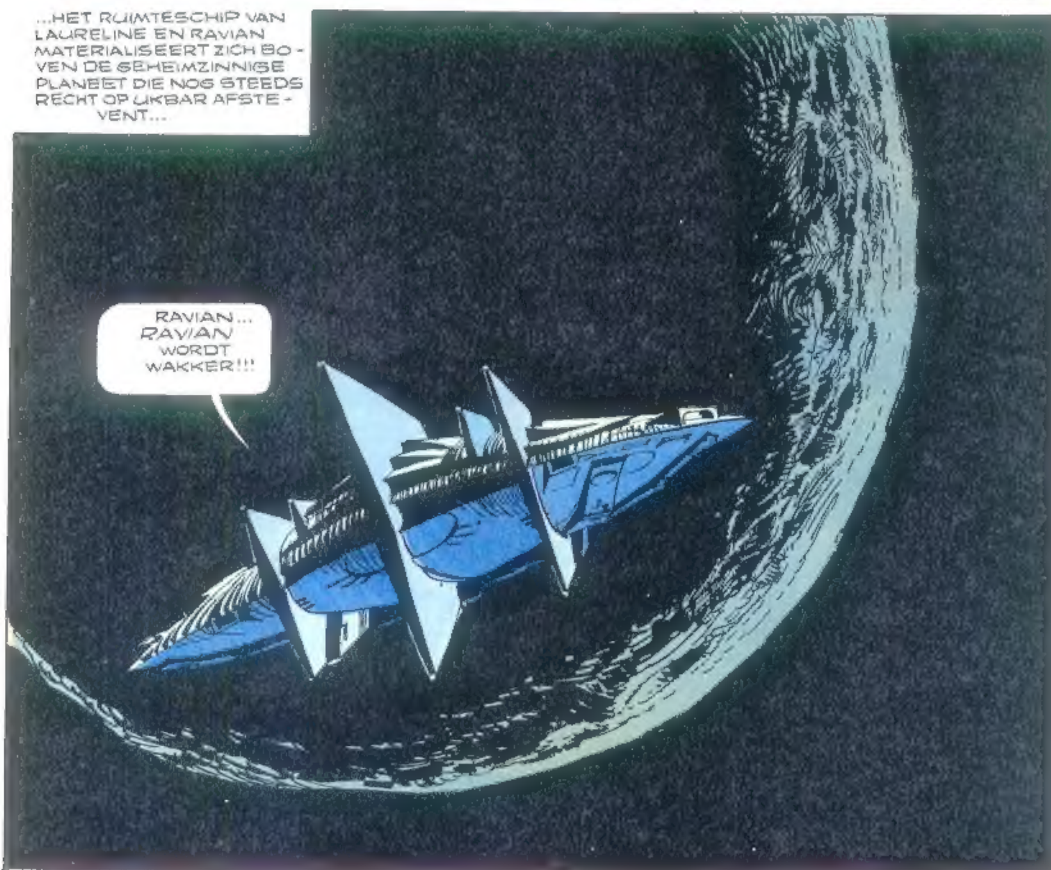

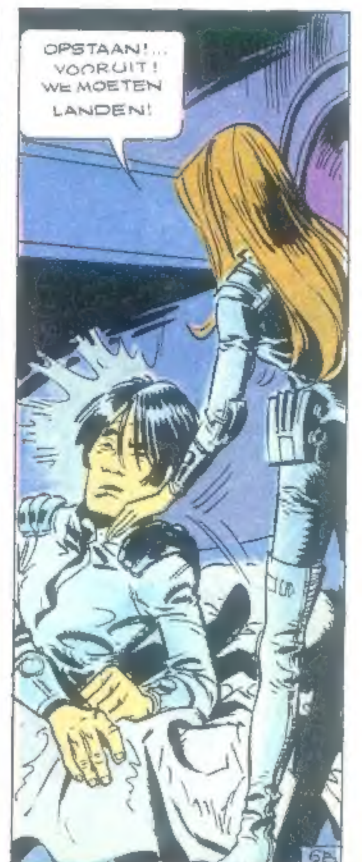

...HET RUIMTESCHIP VAN LAURELINE EN RAVIAN MATERIALISEERT ZICH BOVEN DE GEHEIMZINNIGE PLANEET DIE NOG STEEDS RECHT OP UKBAR AFSTEVENT...

WORDT VERVOLGD

TITUS

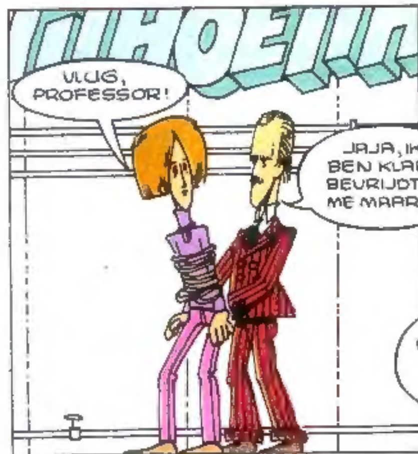
TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

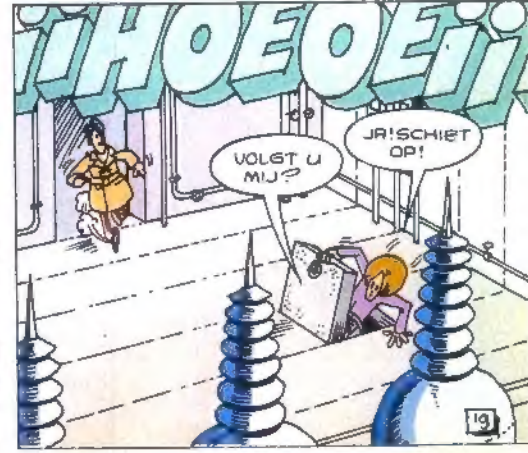

HET TOPGEHEIM

In de verwarring die na het verschijnen van de toeter ontstaat, weet Titus te verdwijnen. Meteen gaat hij op zoek naar Banks...

WORDT VERVOLGD

de ARGONAUTJES

TEKENINGEN: DICK MATENA
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

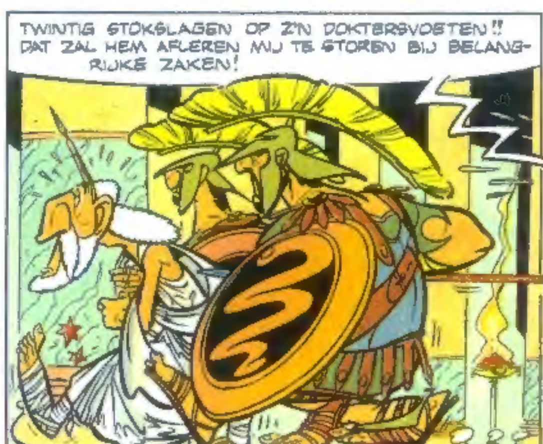
SMEK SLURP
SLORP SJLOEP
SLURP
SJLOEP SMAK
SMEK
SMAK SMEK SMAK SLORP

OH, OH, KONING TANTALUS EET EN DRINKT WEER TE VEEL! OH, M'N ARME VOETEN!

KONING TANTALUS HOUDT VAN ZIJN LAND, MAAR NOG MEER VAN ETEN EN DRINKEN. HIJ VERZWELGT MEER NECTAR EN AMBROZIJN DAN GOED IS VOOR ZIJN KONINKLIJKE MAAG EN DE VOETEN VAN ZIJN LIJFARTS....

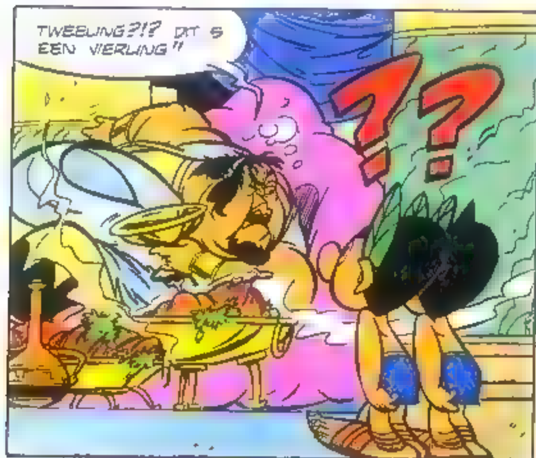

DE KWELLING VAN TANTALUS

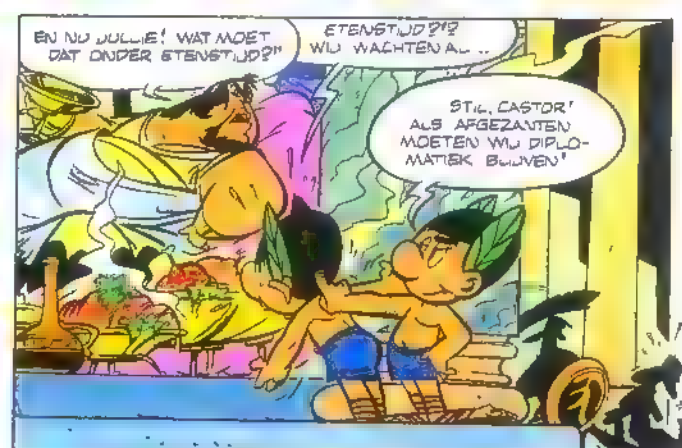

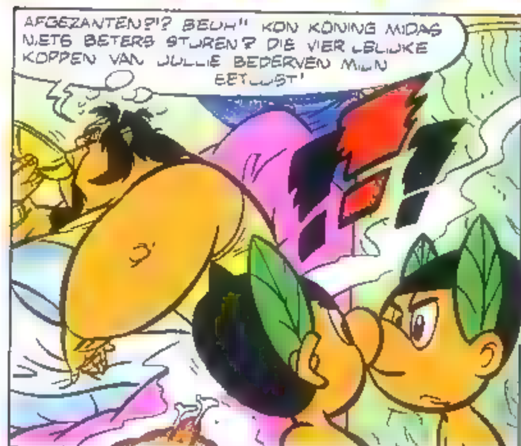

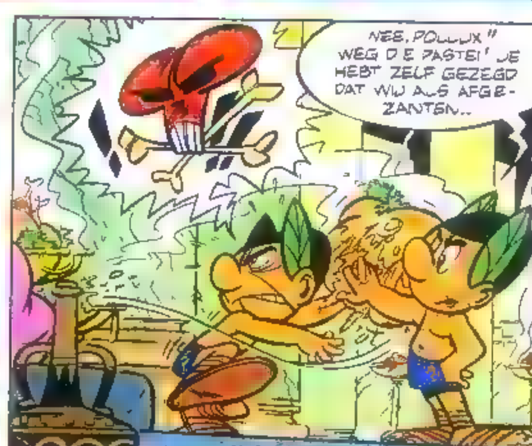

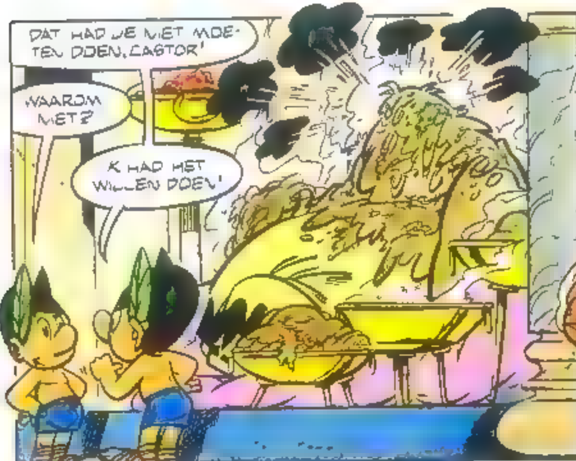

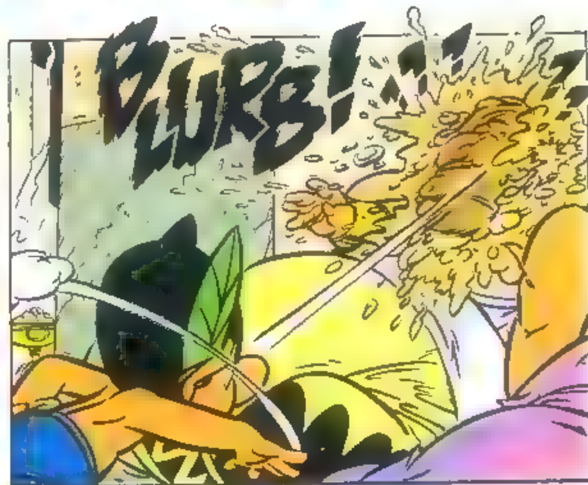

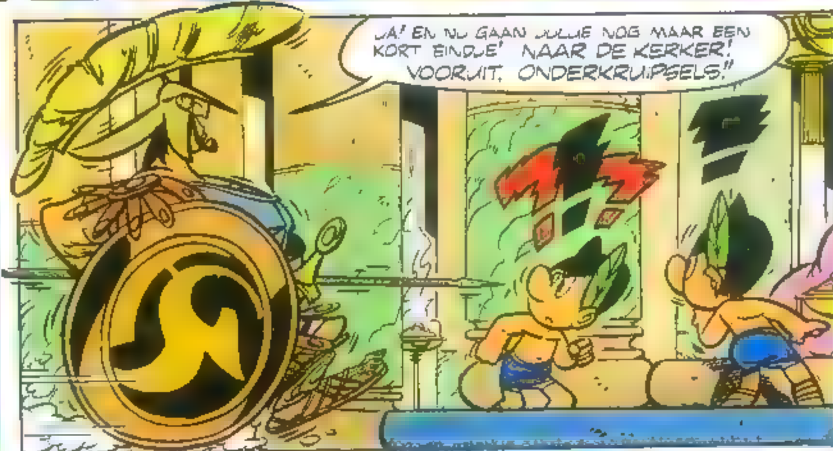
de ARGONAUTJES

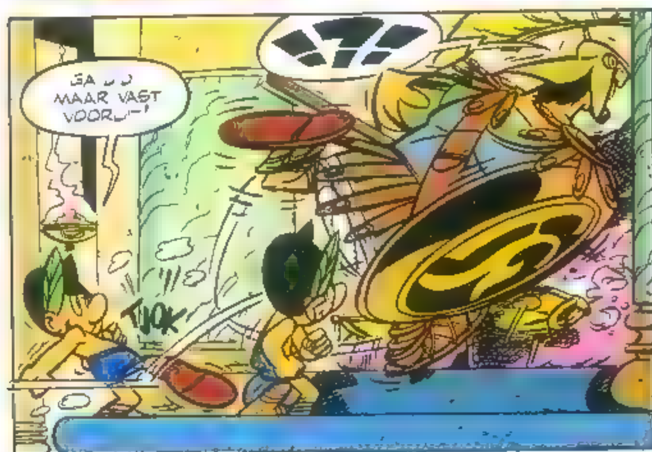

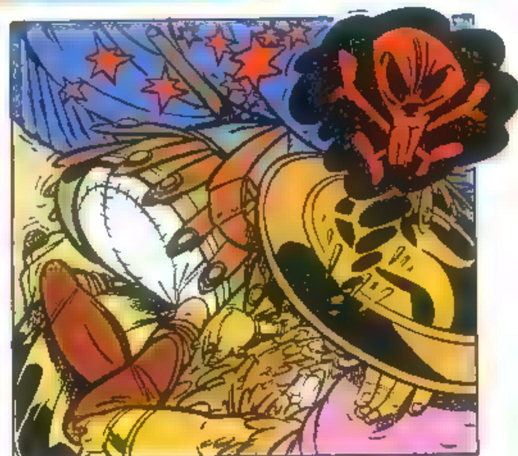

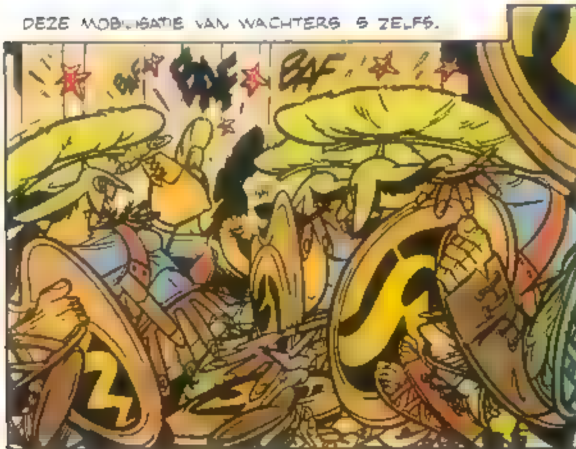

DE KWELLING VAN TANTALUS

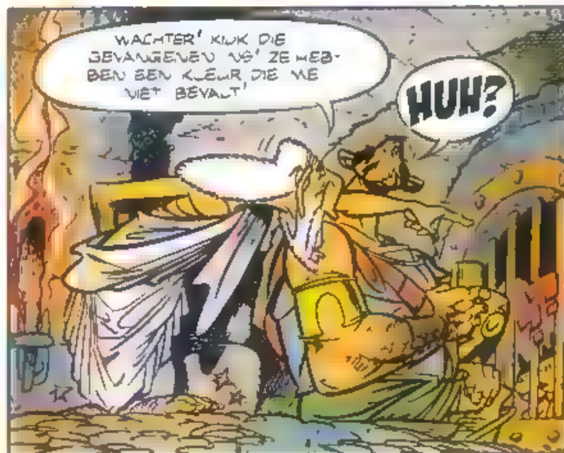

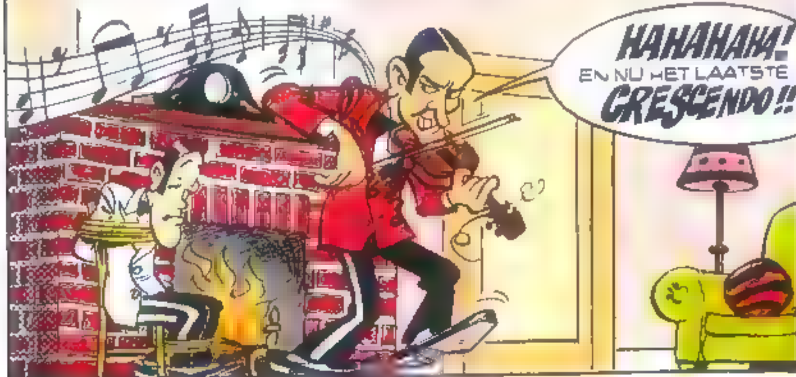

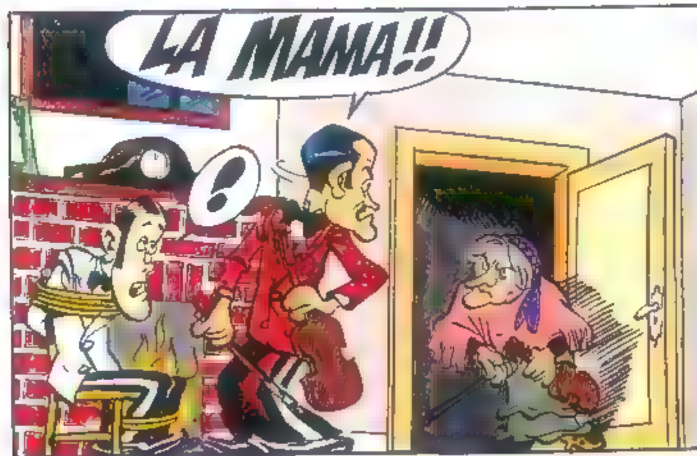

WORDT VERVOLGD

JOHNNY GOODBYE

TEKST MARTIN LODEWIJK TEKENINGEN: DINO ATTANASIO KLEUR MARIJKE SCHOLTEN

contra FIDDLES PAGANINI

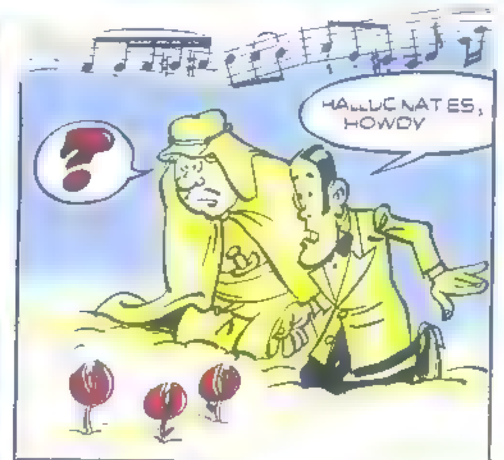
Johnny Goodbye is in handen gevallen van Fiddles Paganini die een speciaal slaapliedje voor hem gaat spelen: de melodie des doods!

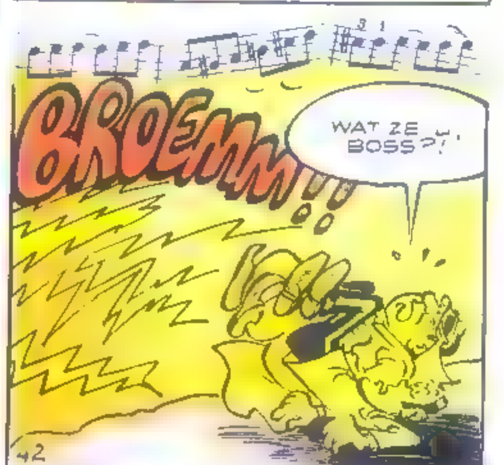

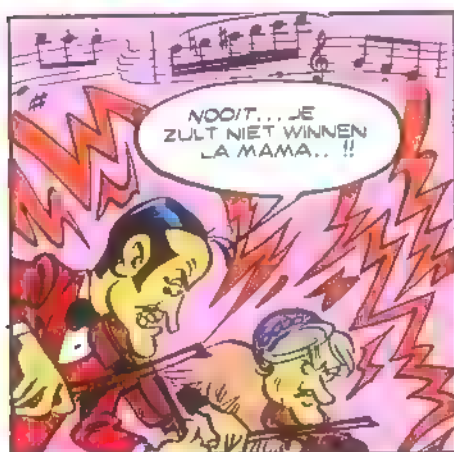

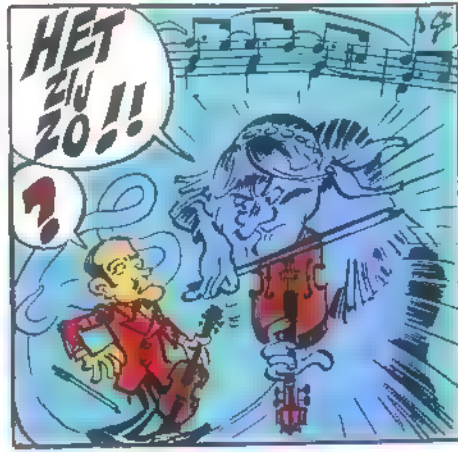

JOHNNY GOODBYE

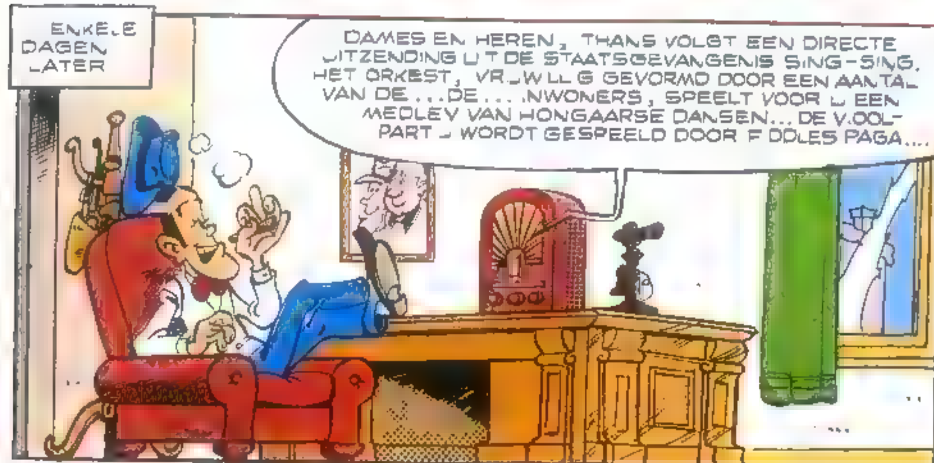

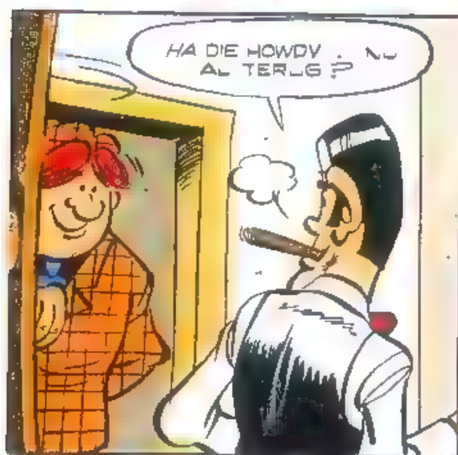

contra FIDDLES PAGANINI

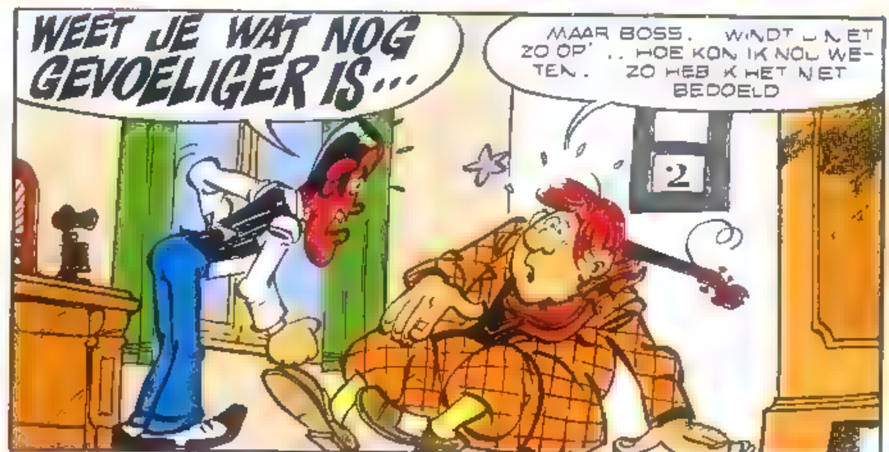

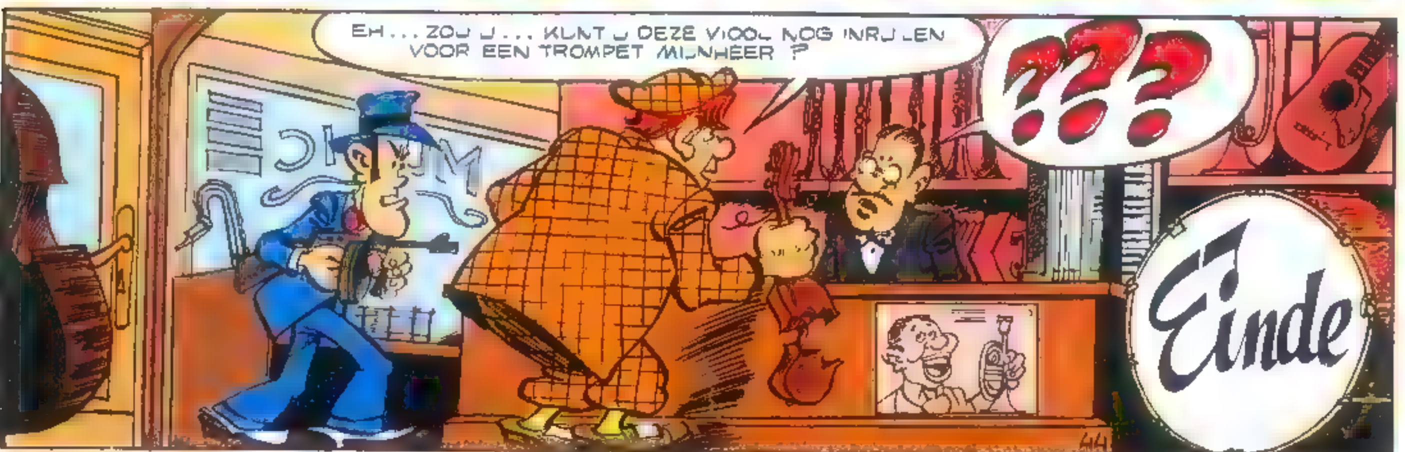

TALEN

MISKEND

portret van Lex Schoenmaker

foto's
Guus de Jong

tekst
Karel Kersten

Volgens Schoenmaker sr., een gepensioneerde ambtenaar die de voetbalcarrière van zijn zoon op de voet volgt, is Lex een bescheiden jongen, die in veel te geringe mate profijt trekt van zijn onmiskenbare en grote talenten: „Als Lex maar beter van zich af durfde praten, dan had hij het al veel verder geschopt". Nu moet gezegd dat Lex in het gesprek dat we met hem voerden zich wars toonde van welke sterallures dan ook, wat des te opmerkelijker is als men bedenkt hoeveel „vedetten" er in onze voetballerij rondlopen die zich in de voetbalkunde op geen enkele manier met Lex Schoenmaker kunnen meten!
Bescheidenheid siert de mens, okee, maar wie voetbal als beroep heeft gekozen, heeft van die karaktereigenschap meer last dan gemak. Schoenmaker is een van de besten (vaak de beste) van het als geheel uitstekende ADO-elftal: hij heeft een actie-radius van backlijn tot de spits, hij passeert gemakkelijk en scoort zowel met de voet als met het hoofd (op dit moment van schrijven na 25 wedstrijden 2e op de topscorerslijst) en in de combinatie opereert hij snel en zuiver, terwijl zijn passes slim en gaaf zijn.
Wat hij mist is de hardheid, waarover een profspeler in het moderne voetbal toch wel moet beschikken: harde slidings en tackles maken hem nerveus en in het afstoppen van de tegenstander is hij geen kei. Als we zijn kwaliteiten en tekortkomingen met elkaar vergelijken, krijgen we het beeld van een complete voetballer die voor zijn club goud waard is en wellicht dit seizoen in Oranje zou zijn gekozen, ware het niet dat hij bij ADO voetbalt in plaats van bij Feyenoord of Ajax
In '65 stapte Schoenmaker van de amateurclub VDS over naar het Zuiderpark, waar hij alras doorstootte naar het eerste elftal van zijn nieuwe werkgever ADO. In die eerste jaren verdiende hij amper het zout in de pap, maar dat spijt hem nauwelijks: „ADO is niet rijk en ik heb een fijne tijd gehad." Augustus vorig jaar kreeg hij een lucratiever contract, maar zijn voetbalkennis betekende voor hem nog lang geen goudmijntje. Nu is zijn contract afgelopen en misschien zou hij voor een habbekrats opnieuw hebben bijgetekend, als zijn vader hem niet had voorgehouden dat hij veel en veel meer waard is dan ADO hem wil (en kan) betalen en — vooral — als hij niet van plan was te gaan trouwen Nu moet er voldoende verdiend worden om een huis te huren en een gezin te onderhouden. Daarom ook kon Lex — eindelijk zag hij ook zelf in dat hij meer waard is dan ADO hem wil doen geloven — zich niet verenigen met de voorgestelde contractvernieuwing
Hij heeft er genoeg van als semi-prof verder te gaan (naast de voetballerij heeft hij een baan bij KNVB-Den Haag), hij wil nu per se goed geld ontvangen voor de waar die hij vertegenwoordigt.
Deze week is de transfermarkt geopend Als Schoenmaker bij ADO blijft, is die club voor zijn eisen gezwicht. Als hij „op de lijst" staat, zal hij elders een rijkelijk belegde boterham gaan verdienen. Maar in beide gevallen is er gerechtigheid geschied: Lex Schoenmaker is een buitengewoon goede voetballer, die nu eindelijk de vruchten gaat plukken van zijn grote capaciteiten.

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

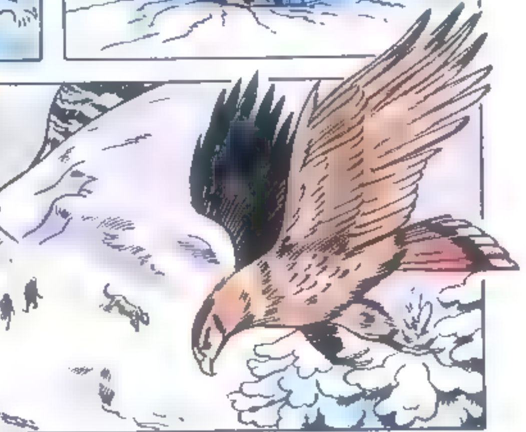
VERTALING:
KAREL KERSTEN

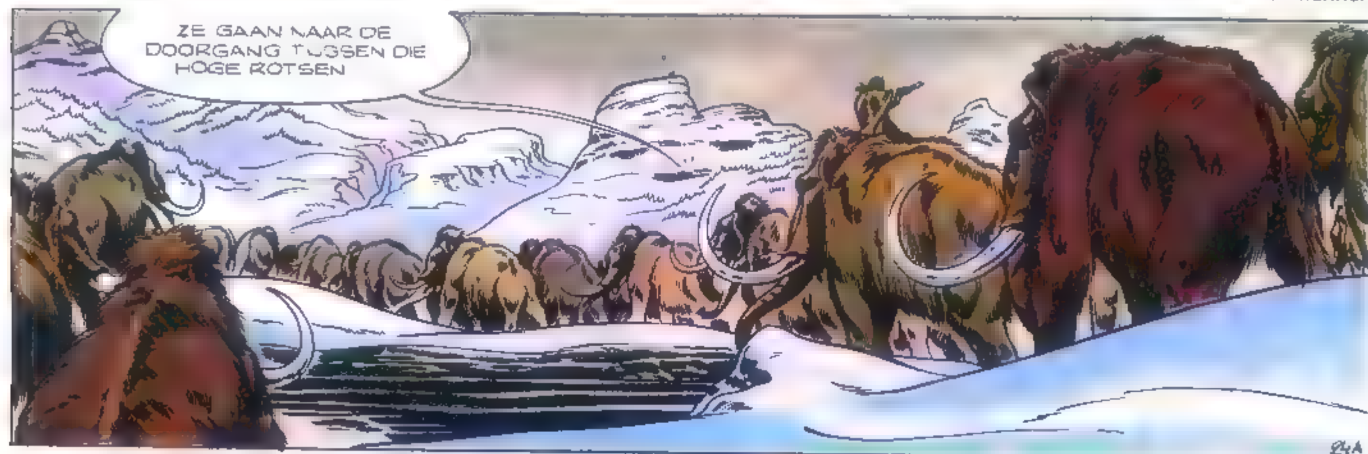

meester der mammoets

Toenga en Noen hebben Ohama tenslotte gevonden. Maar het meisje schijnt haar vrienden niet te herkennen of niet te willen kennen

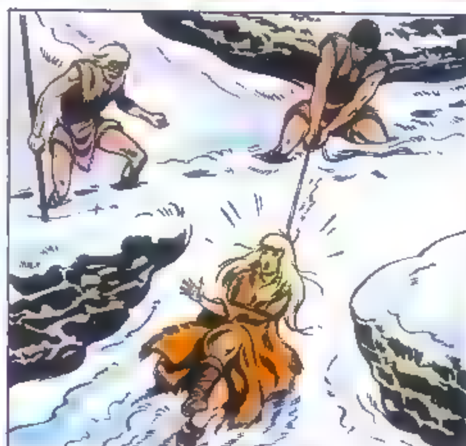

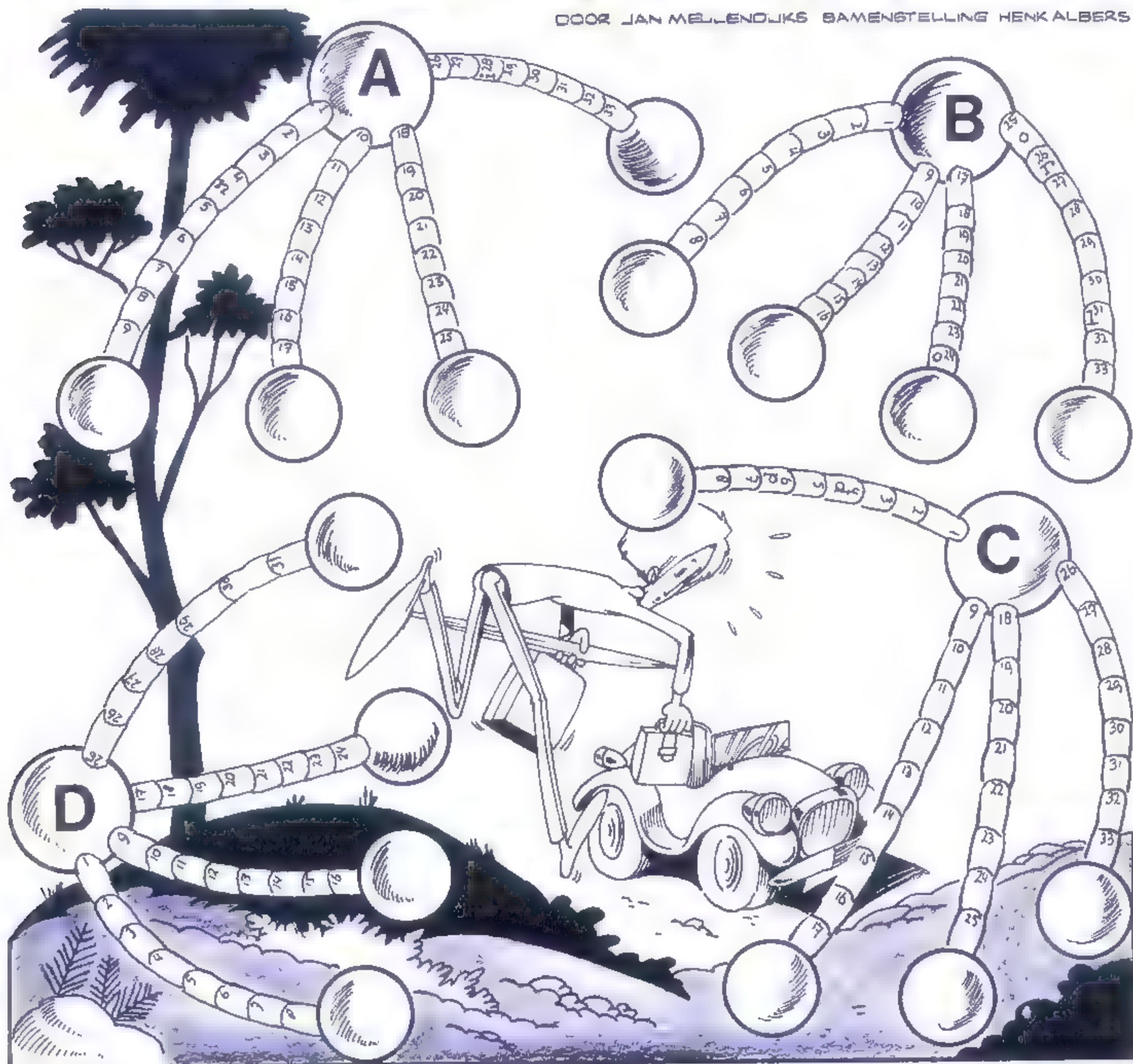

WORDT VERVOLGD

PUZZELEN met TITUS

DOOR JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

VIER PLOPPEN BELAGEN TITUS. DAT HEEFT ALLEMAAL TE MAKEN MET EEN FLAF. WAT? DAT GA JE ONTDEKKEN ALS JE HET VOLGENDE DOET. IN DE ARMEN VAN DE PLOPPEN MOET JE WOORDEN INVULLEN. HIERONDER STAAN DE BETEKENISSEN VAN DIE WOORDEN MET DAARACHTER STEEDS EEN AANTAL CIJFERS EN LETTERS. UIT DIE LETTERS KUN JE HET GEVRAAGDE WOORD SAMENSTELLEN. JE VULT DAT WOORD DAN IN OP DE NUMMERTJES DIE ER ACHTER STAAN. VOORBEELD: WE BEGINNEN BIJ PLOP A. OMSCHRIJVING IS SCHOONMAKEN 18-19-20-21-22-23 (SSEWAN) VUL IN WASSEN, DE W IN VAKJE 18, DE A IN 19, DE S IN 20 DE S IN 21 DE E IN 22 EN DE N IN 23. GA NU VERDER DOOR.

VUL IN OP PLOP A
ONLANGS: 10-11-12-13-14-15 (STAALT)
AUTOSTALLING 30-24-26-25-27-3 (ERGAAG)
HOF: 7-8-16-17 (NITU)
PROFIJT: 31-6-33-9-5 (SNIWT)
LANDENORGANISATIE 29-32-1-2 (ONTA)

VUL IN OP PLOP B:
DIRECT: 6-7-8-9-10-11 (TEENME)
SPLITSEN: 1-2-3-4-5 (LEEDN)
BIDDEN: 15-13-14-12-16-22 (KENDAN)
GELIJK: 27-30-33-28-29 (FENEF)
ROOFVOGEL: 32-23-21-17-18-19-20 (RALDEAA)

VUL IN OP PLOP C:
GEZELSCHAPSSPEL: 23-24-25-26-13-28-29 (TRAKAEN)
BESCHULDIGING: 33-2-3-1-19-20 (WIJVERT)
TEKEN: 9-10-11-12 (KMRE)
VLEESGERECHT: 30-5-16-27-22 (STORW)
HOOFDDEKSEL: 18-21-8-17 (DOHE)
BEGROEIING: 7-15-14-31-32 (WAGES)

VUL IN OP PLOP D:
TWIST: 15-19-20-21-22-23-28 (DROOENW)
SEIN: 24-25-26-27-11 (KEETN)
SNELHEID: 18-29-30-31-10 (TRAVA)
BEHOEDT: 8-9-12-6-7 (TWAKA)
OPNIEUW: 3-4-1-5 (REWE)
VREEMDS: 2-13-16-14-17 (ARARS)

OPLOSSINGEN VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

pep
oldtimer

SIDDELEY 1904

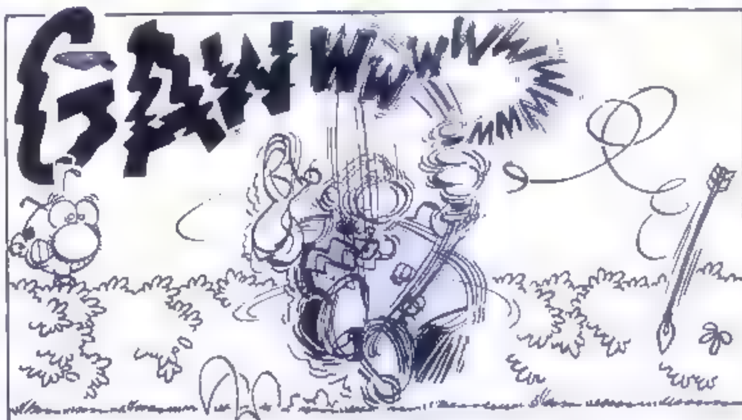

Aanvankelijk bouwde J. D. Siddeley carrosserieën op basis van Mercedes en Peugeot, maar vanaf 1901 vervaardigde hij complete automobielen, o.a. deze 2 cilinder 2360 cc Green Goddes. De wagen heeft kettingaandrijving en mechanisch bediende inlaatkleppen.

OLIVIER

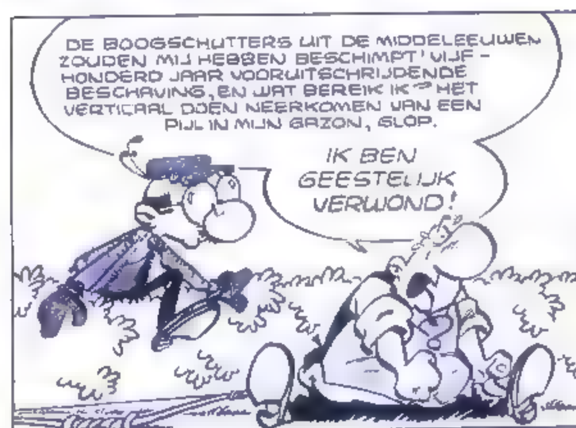

?
HOP
GGNNN
EN TSGGGG

GRAWWWWWWMMMM

!
PLOEF

IK KAN NIET BOOGSCHIETEN.

WAT STELT IN DEZE TIJD EEN MAN VOOR DIE NIET EENS IN STAAT IS EEN PIJL AF TE SCHIETEN MET BEHULP VAN EEN BOOG ?
NUL!
IK BEN EEN NUL
NIETS
ER GROEIT IN MIJ EEN ONSTUITBAAR GEVOEL VAN ONBEDUIDENDHEID, GELIJKEND OP EEN CHAMPIGNON IN EEN VOCHTIGE GROT.
EN IK ZEG U DAT IS UITERST ONPLEZIERIG
JA

DE BOOGSCHUTTERS UIT DE MIDDELEEUWEN ZOUDEN MIJ HEBBEN BESCHIMPT! VIJFHONDERD JAAR VOORUITSCHRIJDENDE BESCHAVING, EN WAT BEREIK IK ? HET VERTICAAL DOEN NEERKOMEN VAN EEN PIJL IN MIJN GAZON, SLOP.
IK BEN GEESTELIJK VERWOND!

KOMKOM, BLUNDER, TA TA TA. ER ZIJN BESLIST ENKELE ZEER SLECHTE BOOGSCHUTTERS GEWEEST. EEN HELEBOEL ZELFS ALS JE MAAR LANG GENOEG ZOEKT JE BENT NIET DE ENIGE MISLUKKELING IN DE GESCHIEDENIS!
DAT ZEG JE MAAR OM ME OP TE BEUREN

MAAR DE KLAARHEID VERBLINDT ME EN DE AFGRIJSELIJKE WAARHEID NEEMT MIJ GRIJNZEND BIJ DE NEUS MIJN BOOG EN IK ZIJN NUTTELOOS EN OVERBODIG IK GA IN HET KLOOSTER.
ZIEZO!

HOHO, ZEG, HOLALA, HÉ, HO! DAT KAN JE TOCH NIET ZOMAAR DOEN! VOORUIT, HOP, WAT JE NODIG HEBT IS EEN ONMIDDELLIJKE BEHANDELING TER HERWINNING VAN ZELFVERTROUWEN!
BOF
KOM MAAR MEE

IK BEN EEN STOOFPEER VAN EEN BOOGSCHUTTER, DOKTER
EEN WARMOEZERIJ-ACHTIGE TOESPELING, NIET GEHEEL ONOVEREENKOMSTIG DE APPEL VAN CHRISTOFFEL COLUMBUS DIE BEZETEN WAS DOOR DE WET VAN DE ZWAARTEKRACHT, TOEGESCHREVEN AAN WILLEM TELL, OP ZIJN BEURT ZITTEND ONDER EEN EI DAT WEER DE VORM VAN UW SCHEDEL HEEFT DAT IS DUIDELIJK
WAT EEN FRAAI GEVAL.

BLUNDER

door: GREG.

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: RED EAGLE

TERREUR VAN DE RODE AREND

Illustratie en adviezen: Hans G. Kresse

door Quint

deel 5

De Creeks waren bevriend met de Engelsen en probeerden hun machtige vrienden in alles te imiteren. Hun kleding veranderde, ze begonnen steviger hutten te bouwen, vee te houden en het spinnewiel te gebruiken. Ze zagen het voordeel van eendracht en de verschillende kleine stammen verenigden zich tot een machtig verbond.
Ze stonden zelfs een klein deel van hun land af aan deze bevriende kolonisten. Ze hadden geen idee dat de Koning van Engeland allang hun *hele* gebied aan de kolonisten had beloofd. Maar van die koninklijke belofte kwam niet veel terecht, want voor het zo ver was, kwamen de kolonisten in opstand. De Creeks vochten aan de kant van de koningsgezinden, die de nederlaag leden. En daarmee was het afgelopen met hun bloeitijd. De Engelse legers werden teruggeroepen naar de Oude Wereld en de koning vergat zijn rode onderdanen. De Creeks begrepen daar niet veel van, maar zagen zich ineens geplaatst tegenover een nieuwe natie van geharde boeren, die zich Amerikanen noemden. Deze Amerikanen bléven westwaarts opdringen en hadden steeds méér land nodig.
Zo stonden de Creeks ervoor toen William Weatherford (de zoon van een Schotse handelaar en een Indiaanse vrouw) besloot naar de stam van zijn moeder te gaan. Geen wonder dat hij niet meteen met open armen ontvangen werd, hij kon wel eens een spion van de Amerikanen zijn. Wie verkoos er nu als een Indiaan te leven wanneer hij met hetzelfde recht kon leven als een blanke? Deze William Weatherford was niet te vertrouwen, vonden de Indianen. Maar hij had zijn goede kanten. Hij was jong, intelligent, welbespraakt. Hij zag er goed uit en trad zelfbewust op. Zó fel reageerde hij op verdachtmakingen dat de Creeks tenslotte van zijn oprechtheid overtuigd raakten. Bovendien bleek hij erg moedig te zijn. Tijdens de lang niet zachtzinnige kampspelen onderscheidde hij zich als een waar athleet. Zijn kennis van de Engelse taal en van vele zaken die in de wildernis niet geleerd konden worden, kwam de Creeks goed van pas. Hij was de eerste die hen deed inzien hoe zij zichzelf de doodsteek toebrachten door steeds méér land af te staan aan de kolonisten. En hij was er niet huiverig voor Amerikanen te doden op de veldtochten die de Creeks ondernamen.
Want de Creeks waren een strijdvaardig volk. Voor de jongemannen bestond er maar één manier van carrière maken: als krijger. Hoe meer scalpen een krijger bemachtigde, hoe hoger hij klom op de maatschappelijke ladder. Was hij een uitblinker, dan werd hij vroeg of laat opgenomen in de Orde van de Rode Stokken.
Wel, het duurde niet lang of William Weatherford werd opgenomen in die orde. Zijn naam was toen al veranderd in Lamochattee, Rode Arend.
Zijn grote verlangen was Eerste Krijger te worden. Daarom trommelde hij letterlijk de jongemannen bij elkaar door urenlang voor zijn hut op een drum te roffelen. Die mannen bereidden zich dan voor op het avontuur door dagenlang te vasten en te dansen. Daarna rookten ze gezamenlijk de pijp, wat de ceremonie waardig besloot, en hield Rode Arend een donderende toespraak. „Hij voelde," zo zei hij dan, „dat zijn tomahawk dorstte naar het bloed van vijanden en dat zijn pijlen ongeduldig trilden om weg te kunnen vliegen van de boog. . ."
Dan trok hij erop uit met zijn bende. De Creeks waren vooral getraind in het handgemeen en vochten met een knuppel waarvan het uiteinde voorzien was van scherpe stenen of roofdiertanden. Ze waren naakt op een lendedoek na en kaalgeschoren, behalve de scalplok midden op hun hoofd, die ze zo lang mogelijk lieten worden, als uitdaging aan de vijand om hem te komen halen. Hun rantsoen was per man een handvol maïs en een slok water. Zo'n bende van 30 man of meer trok door de wildernis in ganzepas, snel en stil, en overviel de vijand bij verrassing. De bedoeling was een ware slachting aan te richten en daarna vlug weer te verdwijnen.
Rode Arend was een succesvol aanvoerder en werd de schrik van de kolonisten in Alabama. Maar voorlopig bleef het bij schermutselingen. Hij had gróter plannen, de Amerikanen moesten verjaagd worden en hun machtige forts moesten op de allereerste plaats verdwijnen. Zo'n fort was Fort Mins. . . Zodra hij de machtige positie van Eerste Krijger innam, begon hij zijn plannen uit te werken. Hij moest op de eerste plaats voor vuurwapens zorgen. Die kon hij niet kopen van de Amerikanen, aangezien deze heel goed begrepen waarvoor ze gebruikt zouden worden, namelijk tegen hen. Daarom trok hij in het geheim met een delegatie zuidelijk naar de Spaanse gouverneur in Pensacola en kocht daar geweren en munitie. Toen hij in zijn stam terugkeerde, toonde hij de wapens en riep de krijgers op voor een werkelijk grote veldtocht. „Dood aan de Amerikanen" was zijn devies. Boodschappers brachten zijn oproep langs de talloze dorpen om nog meer krijgers te lokken. Binnen korte tijd beschikte Rode Arend over een groot leger, dat wachtte op zijn teken. . .

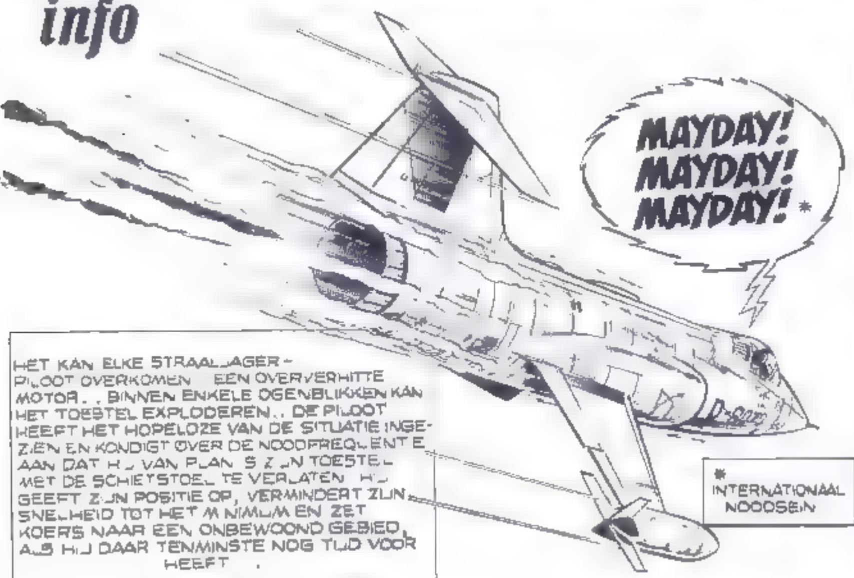
De negerslaven van Fort Mins waren in de hete augustuszon aan het werk buiten de palissade en meenden zo nu en dan een glimp van een Indiaan te zien in het hoge gras. Ze gingen dat geschrokken bij de Majoor melden, maar werden uitgemaakt voor leugenaars. Majoor Beasly wilde hen niet geloven. Hij zat lui met zijn familie in de schaduw en had zelfs zijn soldaten een vrije dag gegeven, zodat die maar wat rondhingen, terwijl honderd meter verder Rode Arend met bijna 1000 krijgers in het gras lag.
Toen de bel luidde voor het middageten, was dat ook het signaal voor de Creeks. Met een plotseling, bloedstollend oorlogsgehuil bestormden ze het fort. In een paar minuten werd het fort onder de voet gelopen. Alle 400 bewoners van het fort, onder wie vrouwen en kinderen, vonden de dood. . .
Nu waren de Creeks dronken van hun succes; maar het bericht van die gruwelijke slachting bracht het hele Zuiden in opschudding en generaal Jackson kreeg van de autoriteiten opdracht, de daders met gelijke munt te betalen. Hij marcheerde met 500 huzaren naar de Goose-rivier, waar Rode Arend hem zelfverzekerd opwachtte. Ditmaal had hij de verrassing niet in zijn voordeel en Jackson was een uitstekend generaal die geen onnodige risico's nam, maar ook niet bang was als het op een bloedige botsing aankwam. Tot tweemaal toe leed Rode Arend de nederlaag, maar werkelijk verslaan kon Jackson hem niet, want hij kreeg ernstig te kampen met gebrek aan voedsel en munitie. Zijn voorraden bleven uit en zijn mannen begonnen te muiten.
Gelukkig voor hem bedachten de opstandige militairen zich en kwam er op het nippertje hulp. Toen marcheerde Jackson met zijn versterkte troepen naar de Tallapoosarivier, waar Rode Arend hem opwachtte. Al vechtend trokken de Creeks zich langzaam terug naar een wildernisfort dat ze met man en macht gebouwd hadden. Dat was een idee van Rode Arend geweest, hij noemde het trots Tokopeka, „Huis van de Dapperen" Zoals het gelegen was, aan drie kanten door de brede rivier begrensd, kon het maar aan één kant bestormd worden, en daar had hij voor hoge, dubbele palissades gezorgd. Een vloot van lichte kano's, waarmee de Creeks uiterst behendig konden manoeuvreren, maakt het hem mogelijk voor de noodzakelijke bevoorrading te zorgen, en op die manier kon hij met zijn mannen altijd nog over de rivier de wijk nemen.
Generaal Andrew Jackson zag onmiddellijk dat hij dit sterke bolwerk niet zou kunnen veroveren zonder versterkingen, en bovendien was het inmiddels winter geworden. Dus besloot de generaal wijselijk geen beleg te beginnen, maar zich terug te trekken. Natuurlijk was hij bang, dat Rode Arend hem achterop zou komen en laten omsingelen. Daarom marcheerde hij zo stil mogelijk af door het winterlandschap, maar bijna onmiddellijk had hij de Creeks als wolven op zijn hielen.
Bij het moeizame oversteken van een brede rivier — de Creeks hadden aan de vele stromen in hun land hun naam te danken — werd hij overvallen. Door zijn kalmte en tactiek wist hij toch de meeste soldaten in veiligheid te brengen. Tijdens dit gevecht zag hij Rode Arend te paard op een hoge rots aan de oever, vanwaar hij met luide stem de strijd leidde. Jackson stuurde zijn beste schutters op hem af en die zagen kans de aanvoerder te omsingelen, maar ze konden niet weten tot welke huzarenstukjes Rode Arend met zijn trouwe rijdier in staat was. Toen ze dachten dat hij niet meer kon ontsnappen, sprong hij met paard en al van de hoge rots af in de rivier, en ontkwam heelhuids.
In het vroege voorjaar keerde de generaal terug en met zijn getrainde leger achtervolgde hij Rode Arend en zijn krijgers van uithoek naar uithoek, tot hij hem tenslotte weer vastliep in zijn wildernisfort. Ditmaal was de generaal niet van plan het op te geven. Hij zocht en vond vrijwilligers, die bereid waren onder een regen van pijlen de brede rivier over te steken en de kano's te vernietigen. Toen dat eenmaal gelukt was, kon hij zich volledig bepalen tot een grote aanval over land. Maar eerst gaf hij de vrouwen en kinderen toestemming om het fort te verlaten. Een lange stoet jammerende squaws met hun naakte, bruine kinderen verlieten het toekomstige slagveld en verdwenen in de wildernis.
De Creeks bleven tot het bittere einde doorvechten, ook toen de situatie voor hen hope-

loos werd. Generaal Jackson liet tenslotte het fort in brand steken om een einde aan de strijd te maken.
Jackson was woedend, toen onder de gevangenen en gesneuvelden zijn grote tegenstander Rode Arend niet werd aangetroffen. Had de aanvoerder toch kans gezien aan de kogels van de scherpschutters die de rivier bewaakten, te ontsnappen?
Een paar dagen later, toen Andrew Jackson zijn legerkamp wilde binnenrijden, werd hij aangesproken door een lange, lichtgekleurde Indiaan, naakt op een lendedoek na, die uit het donker te voorschijn trad.
„Generaal Jackson?" vroeg deze in uitstekend Engels.
„Ja?"
„Ik ben William Weatherford. Ik kom niet voor mijzelf, maar voor mijn ongelukkige volk. Ik smeek u hulp te sturen naar de vrouwen en kinderen van mijn dode krijgers die in de wildernis van honger omkomen. Zij hebben u nooit kwaad gedaan. Mij mag u doden, als dat u behaagt."
Andrew Jackson schonk een glas brandy voor William Weatherford in en beloofde voor de vrouwen en kinderen zorg te dragen. Toen schudden de twee mannen elkaar de hand en de aanvoerder van de Creeks verliet de generaalstent, stapte langs de verbluffte soldaten heen en verdween in de nacht.
Dat was het laatste wat van Rode Arend gehoord of gezien werd.

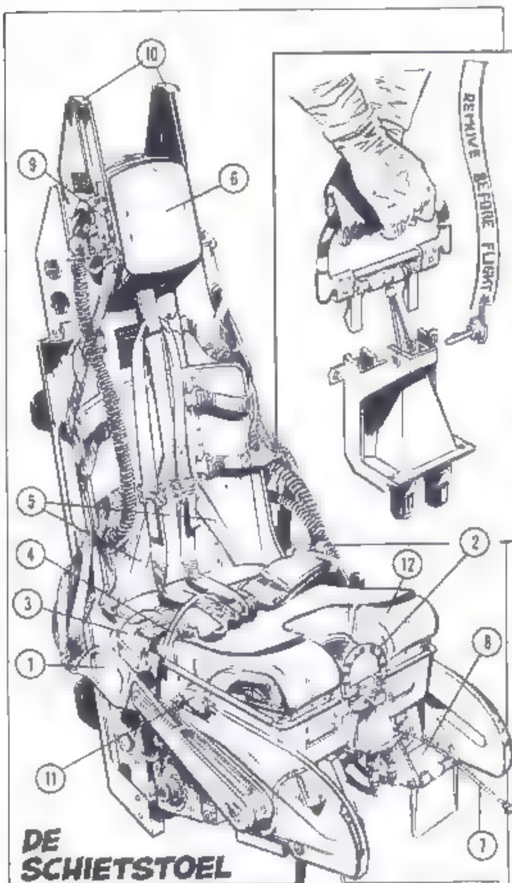

PEP info

ALLES OVER DE SCHIETSTOEL

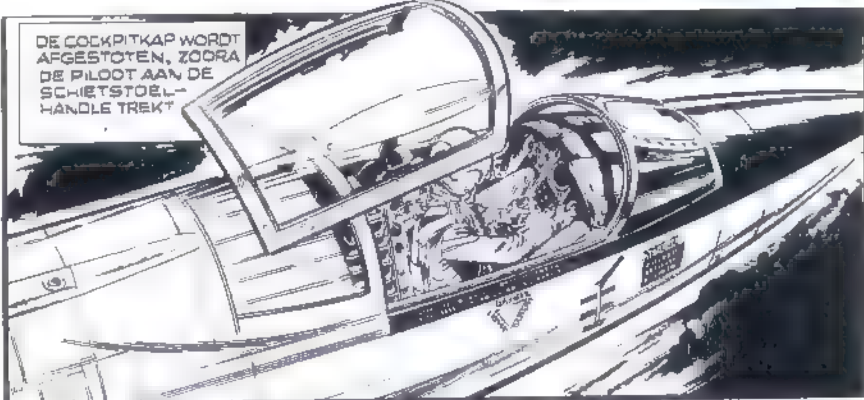

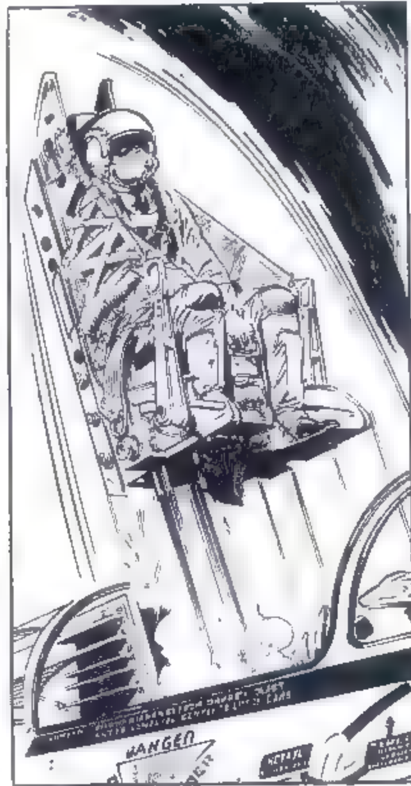

DE SCHIETSTOEL

1 ARMEN DIE NAAR VOREN KOMEN OP HET MOMENT VAN UITSCHIETEN. AAN DEZE ARMEN ZIT EEN NETWERK VAN LEREN RIEMEN DIE RUG EN SCHOUDERS VAN DE PILOOT TEGEN DE STOEL GEDRUKT HOUDEN.
2 SCHIETSTOELHENDEL. DE HANDGREEP DIE HET ONTSTEKINGSMECHANISME IN WERKING STELT.
3 VEILIGHEIDSGORDEL.
4. AUTOMATISCHE ONTKOPPELING VAN DE GORDEL, TWEE SECONDEN NA HET UITSCHIETEN.
5 RIEMEN, WAARMEE DE "SURVIVAL KIT" AAN DE STOEL IS VERBONDEN. DEZE WORDEN VERBROKEN ALS DE VEILIGHEIDSGORDEL WORDT ONTKOPPELD
6 HOOFDSTEUN
7. KABELS, WAARVAN HET UITEINDE VASTZIT AAN DE SCHOENEN VAN DE PILOOT. DEZE KABELS HOUDEN ZIJN VOETEN OP DE STEUNEN (8) TIJDENS HET UITSCHIETEN. TWEE SECONDEN LATER WORDEN ZE AUTOMATISCH VERBROKEN. MOCHT DIT SYSTEEM FALEN, KUNNEN ZE ALSNOG ONTKOPPELD WORDEN MET DE HANDGREEP (9).
10 STALEN BEUGELS DIE DE COCKPITKAP NAAR BOVEN DRUKKEN ALS HET AUTOMATISCH AFSTOOTMECHANISME HEEFT GEWEIGERD.
11 BAROSTAAT
12 SURVIVAL KIT MET RUBBERBOOT.

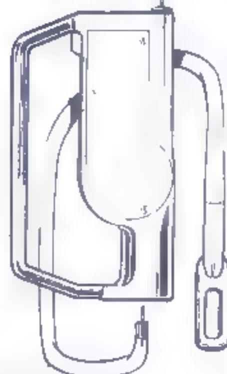
... DIRECT DAARNA DOET HET ONTSTEKINGSMECHANISME DE RAKET ONDER DE STOEL LOSBRANDEN...

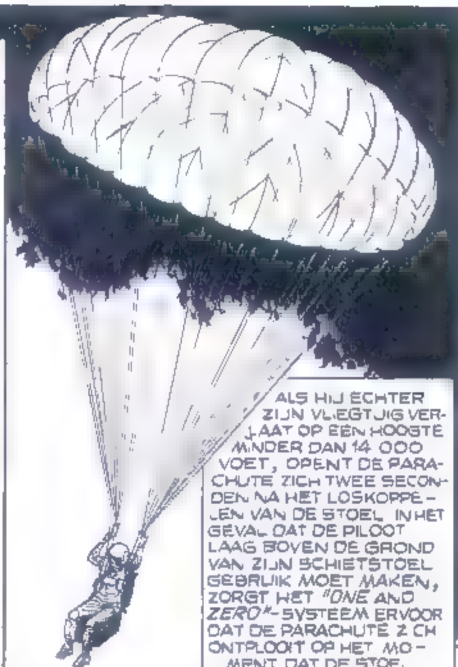

IN EEN SECONDE WORDT DE SCHIETSTOEL ONGEVEER 80 METER VAN HET TOESTEL WEGGESCHOTEN. DAARBIJ MOET DE PILOOT EEN VERSNELLING VAN 8-10 G ONDERGAAN!.

door Wijnberg

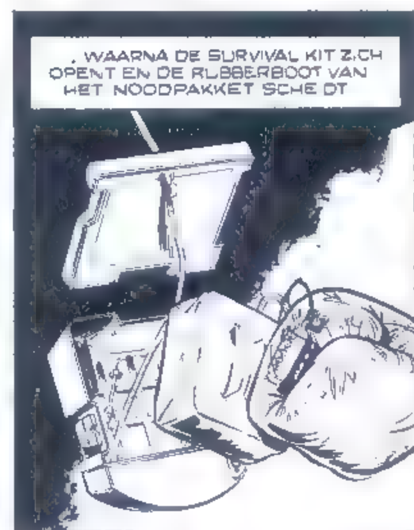

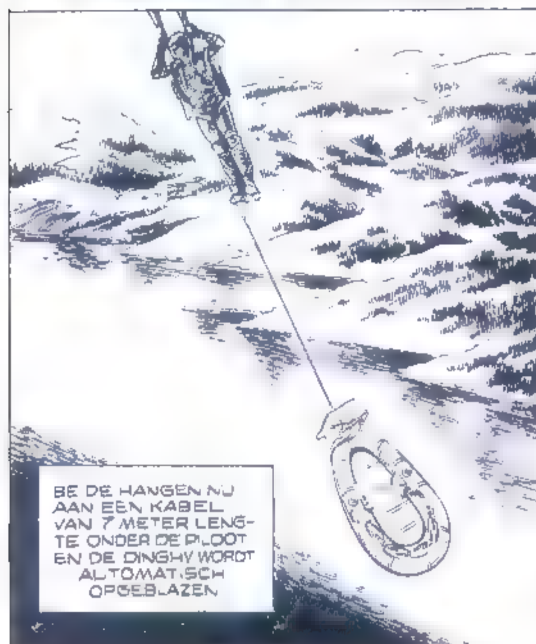

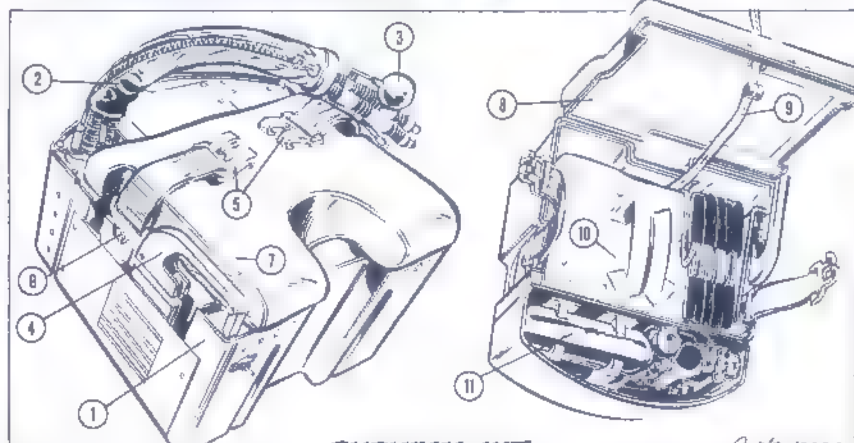

SURVIVAL KIT

1.- GLASFIBER OMHULSEL. 2.- ZUURSTOFTOEVOER. 3.- "GREEN APPLE", BEDIENINGSKNOP VOOR RESERVE-ZUURSTOF. 4.- HANDGREEP VOOR HET AFWERPEN VAN DE SURVIVAL KIT. 5.- HAKEN, WAARMEE DE KIT AAN HET HARNAS VAN DE PILOOT VASTZIT. 6.- ONTKOPPELINGSPUNT TUSSEN KIT EN HARNAS. 7.- KUSSEN. 8.- DEKSEL VAN DE SURVIVAL KIT. 9.- KABEL TER OPENING VAN DE KIST, VERBONDEN AAN HET NOODPAKKET. 10.- NOODPAKKET, BEVATTENDE VUURWAPEN, VISGEREI, VOEDSEL, WATER, MEDICAMENTEN, GEREEDSCHAP, ENZ. 11.- COMPARTIMENT MET TWEE ZUURSTOFFLESSEN. WANNEER DE PILOOT HET VLIEGTUIG VERLAAT, IS HIJ HIER AUTOMATISCH OP AANGESLOTEN.

MICK TANGY

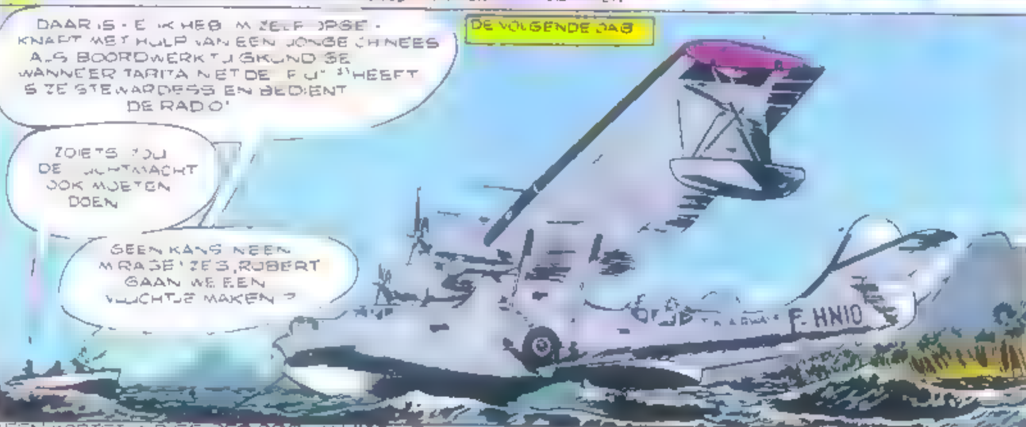

1) ... AMERIKAANSE ...

2) EEN KORTSTONDIGE PERIODE VAN TOTALE INERTIE EN PASSIVITEIT VEEL VOORKOMEND OP TAHITI

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ

VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Tangy en Laverdure zijn voor een geheime missie op Tahiti. Laverdure is al snel in beslag genomen door het vrouwelijk schoon

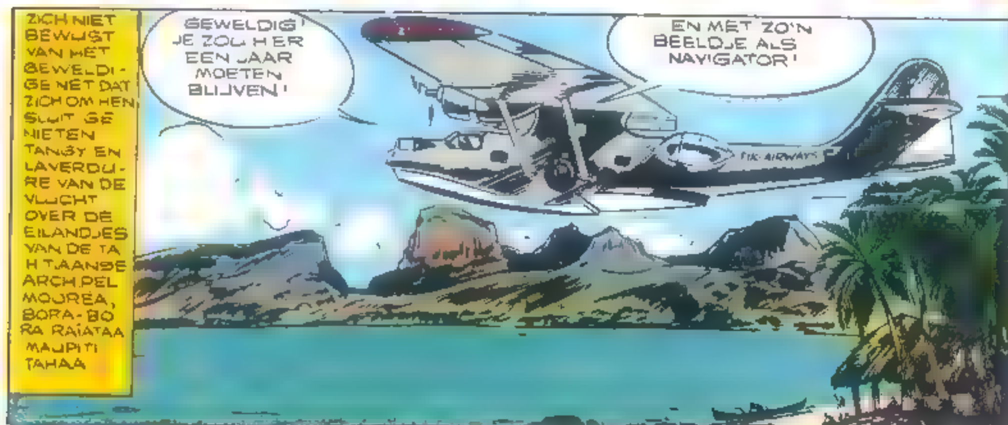

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

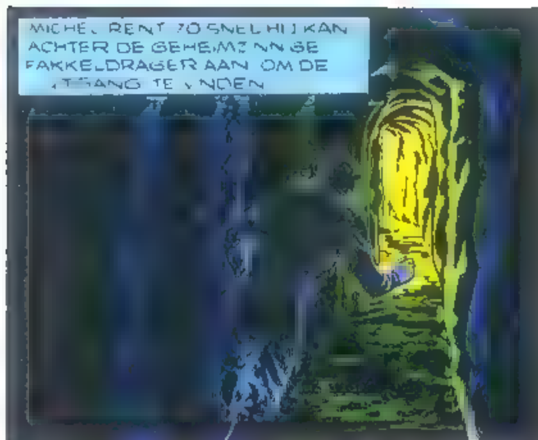
DOOR JEAN GRATON

de

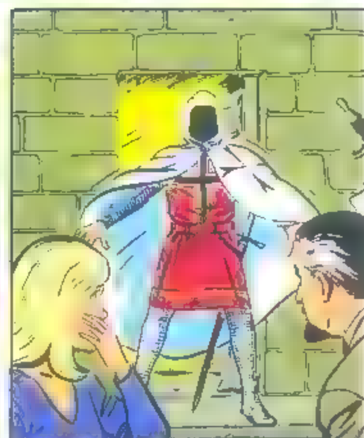

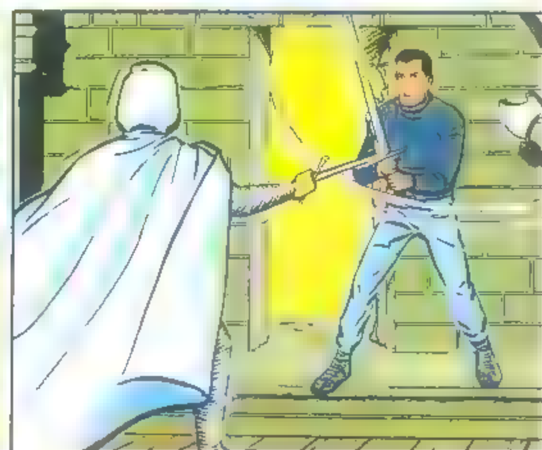

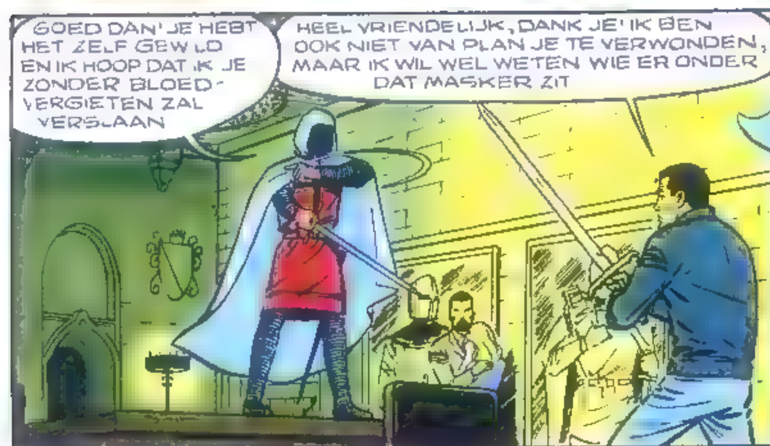

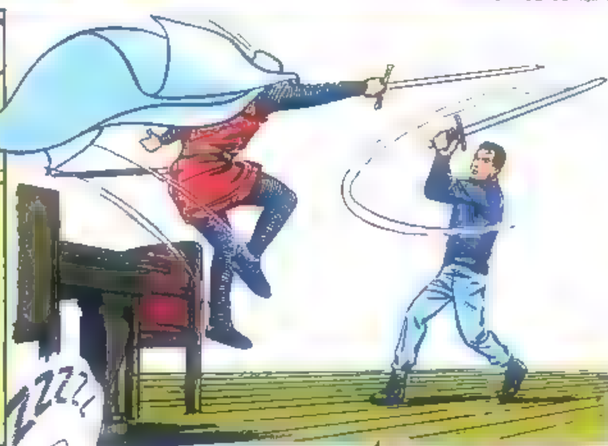

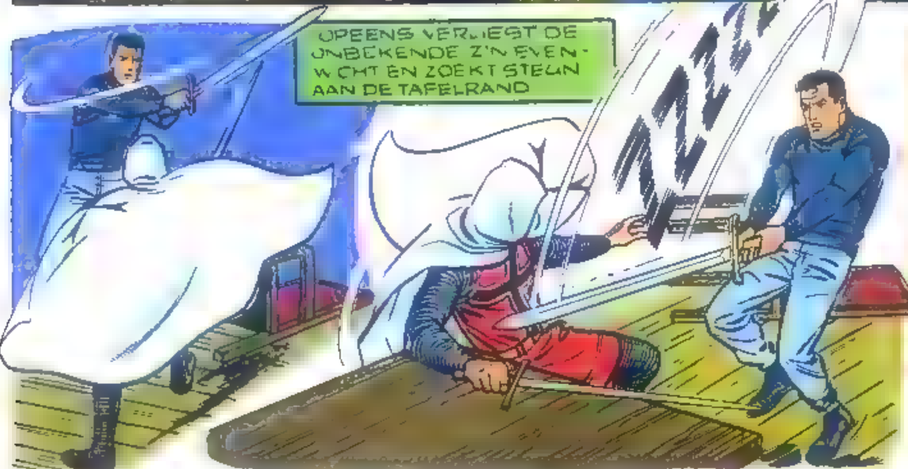

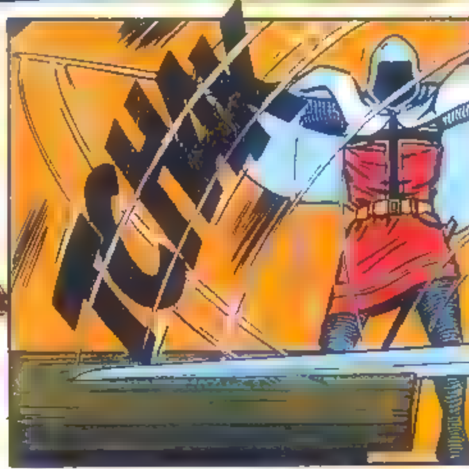
ridders van Königsfeld

Michel weet als enige van de vijf coureurs uit de onderaardse gevangenis te ontsnappen. Zijn collega's zitten nog opgesloten

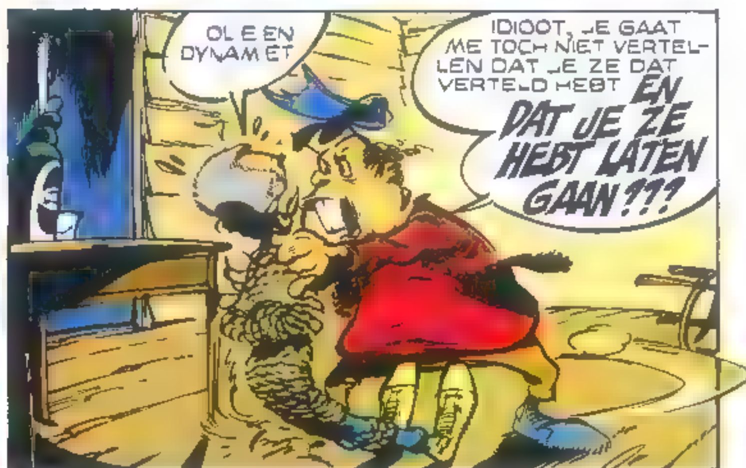

WORDT VERVOLGD

WELLINGTON WISH

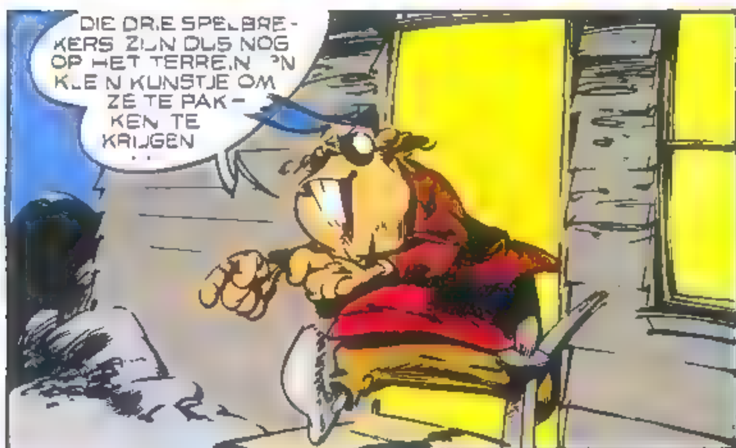
TEKST EN TEKENINGEN · FRED JULSING

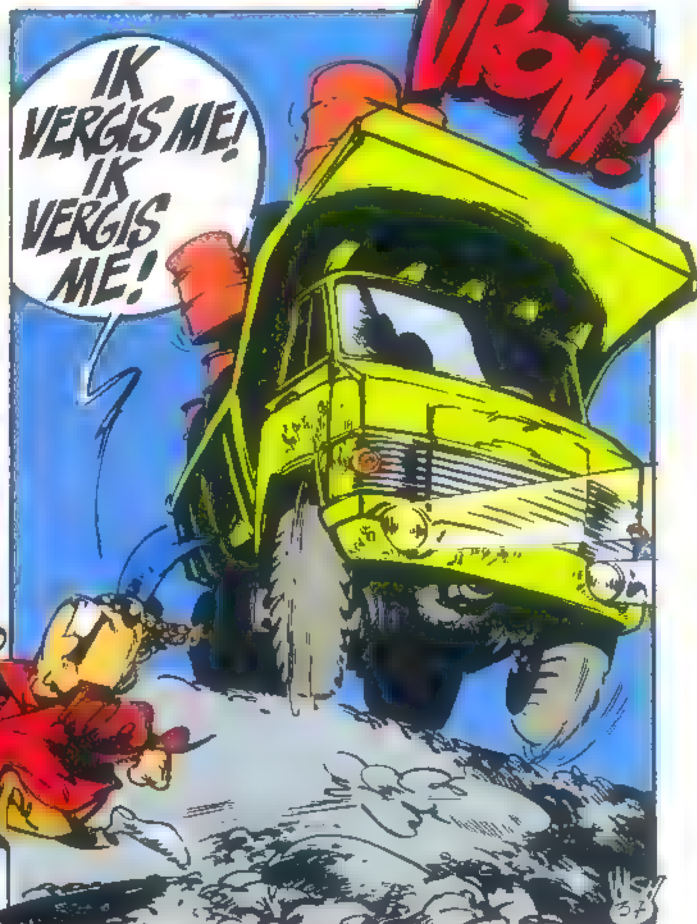

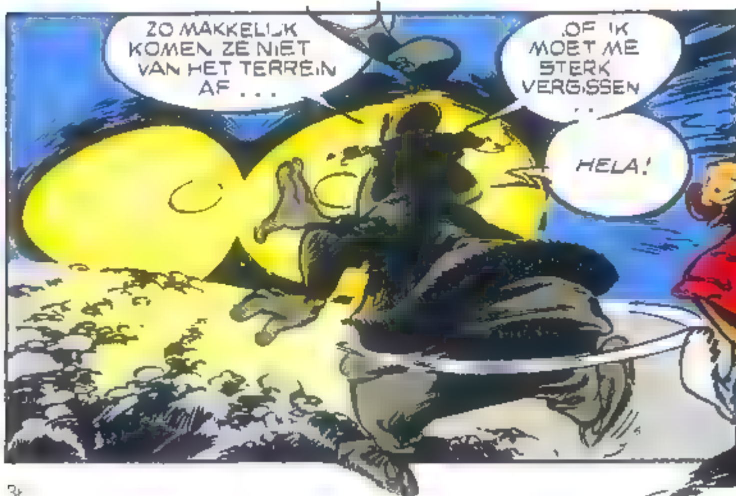

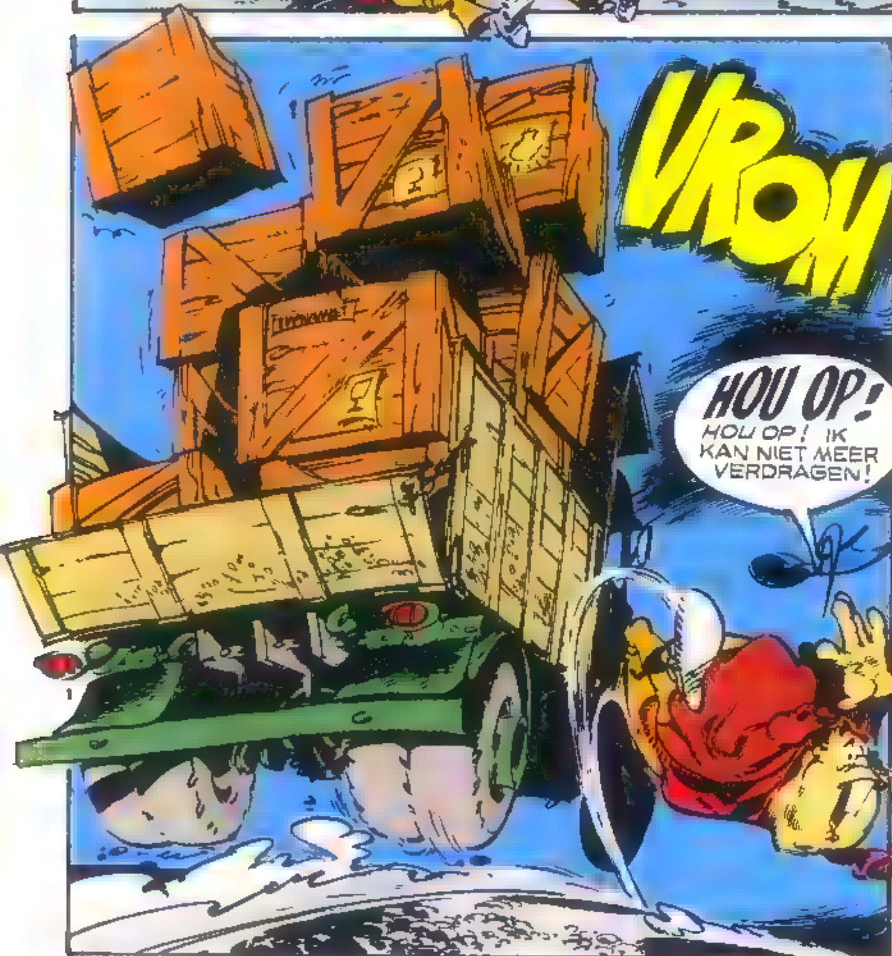
onze man in TRISTAN DA CUNHA

Het zit Uncle Louis niet mee. Hij geeft opdracht een vluchteling gevangen te nemen en het gevolg is dat twee gevangenen vluchten.

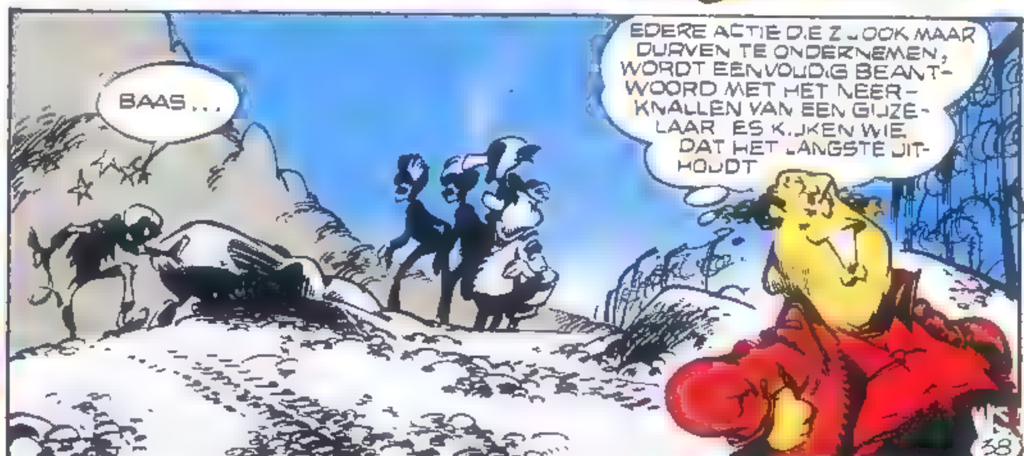

WORDT VERVOLGD

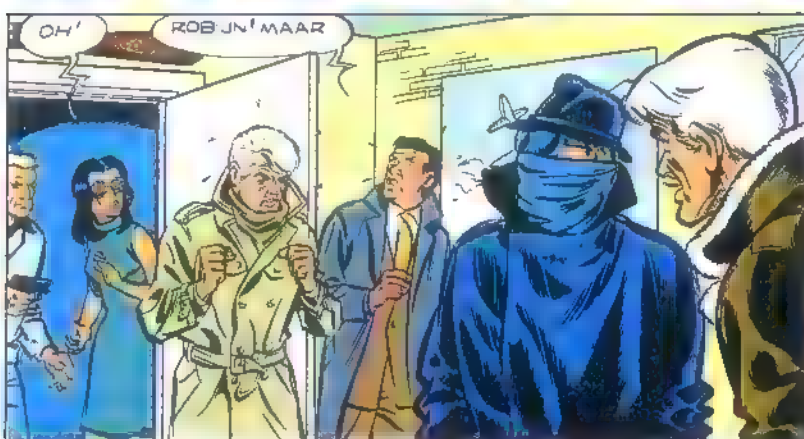
RIK RINGERS

DOOR TIBET
EN DUCHATEAU
VERTALING: ED SMITS

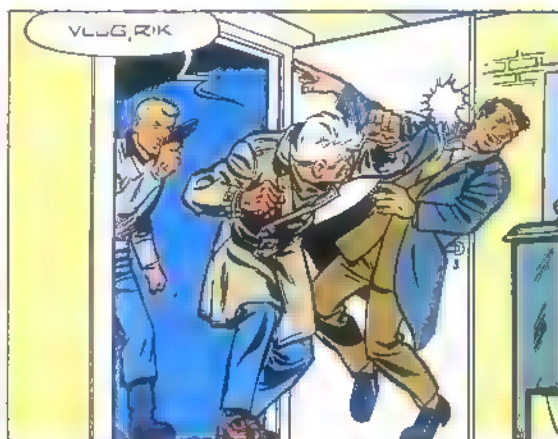

DE DUBBELGANGER

Rik probeert, vermomd als zijn vader, de bendeleider te ontmaskeren, maar als Riks vader komt opdagen, vallen ze door de mand.

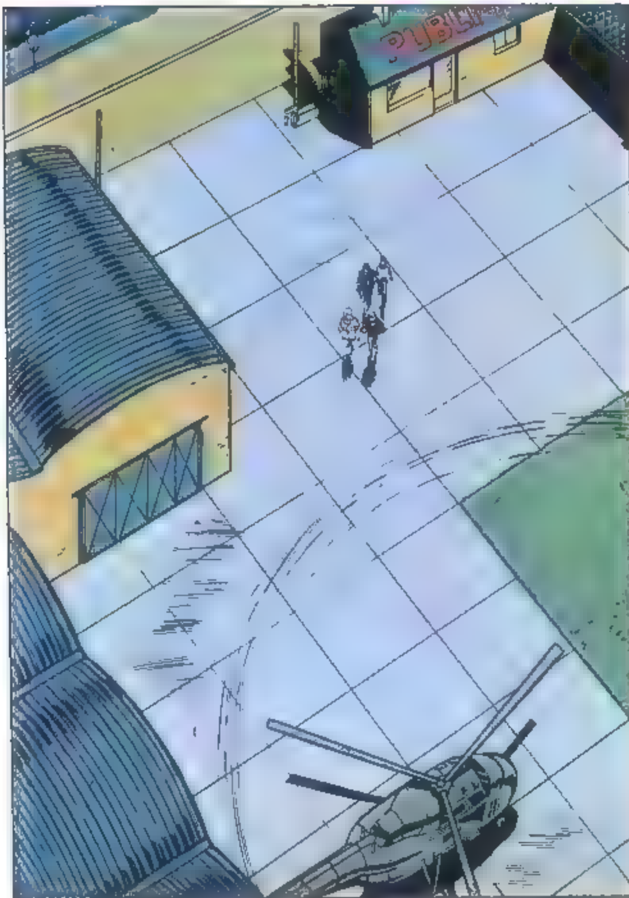

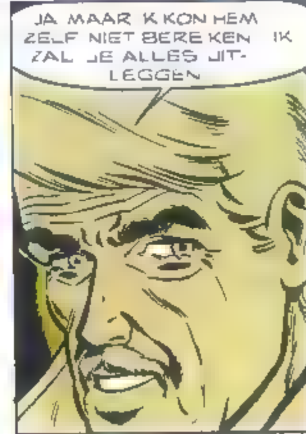

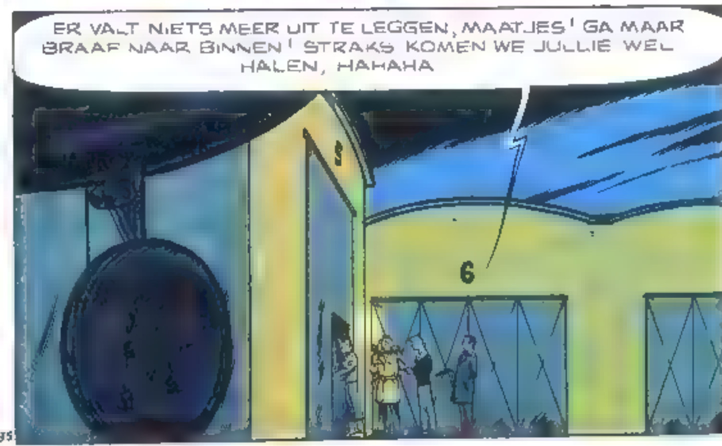

RIK RINGERS

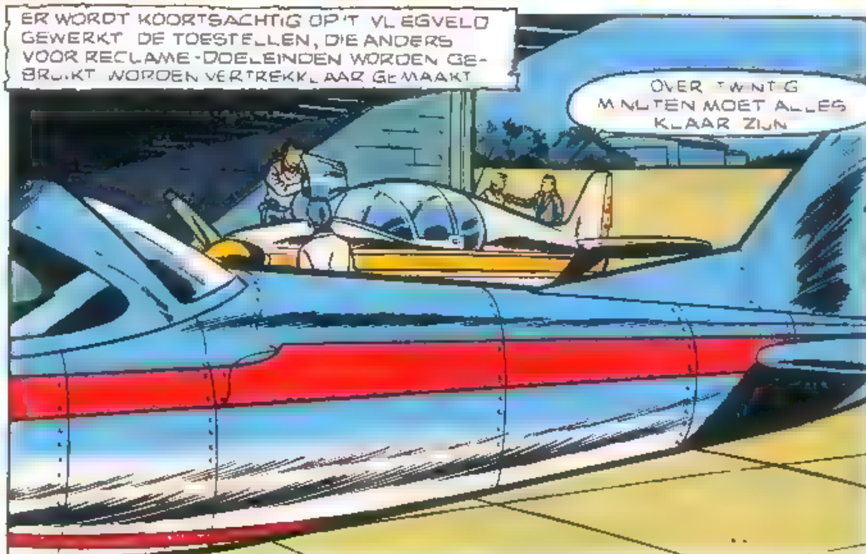
DE DUBBELGANGER

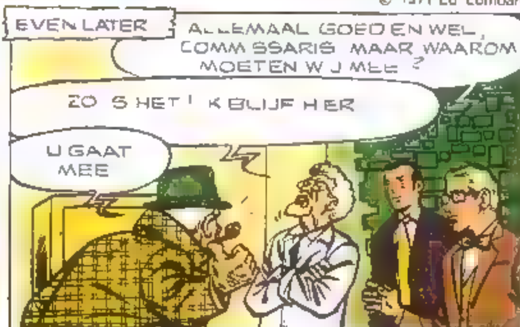

© 1971 Ed Lombard

WORDT VERVOLGD

een boek om in te duiken!

Weer zo'n geweldig boek uit de Wonderserie!
Over een onderwerp dat de laatste tijd wèl in de aandacht staat,
want het is met onze rivieren en meren niet zo best gesteld.
Reden te meer om te weten welk een wonder er wordt bedreigd
WONDEREN VAN RIVIEREN EN MEREN
zal je ervan overtuigen, dat niets teveel is
om de vervuiling van dit fantastische leven
onder het wateroppervlak tegen te gaan.
Echt een boek om in te duiken!

Verkrijgbaar bij de GP-wederverkoper en in boek- en tijdschriftenhandel.

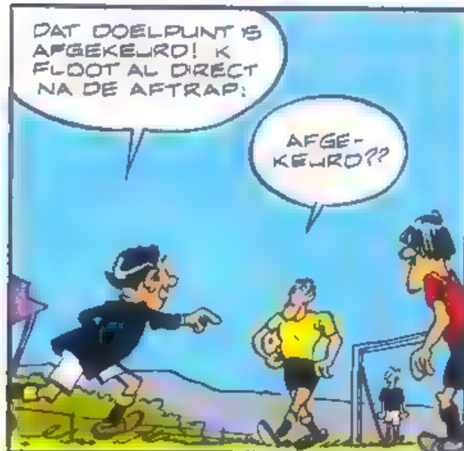
Prijs: 12.50 Abonnees: 9.95

LUXE UITVOERING

Prijs: 14.50 Abonnees: 11.50

Zie je de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam. Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd.

DE MACARONI'S

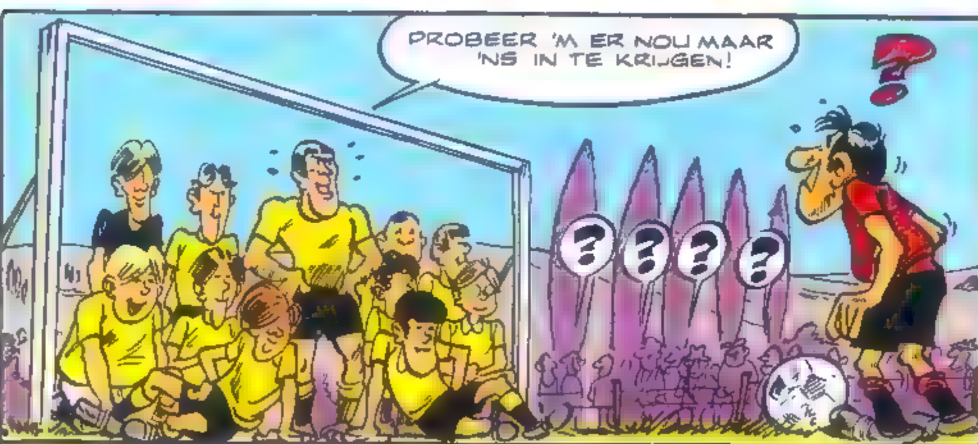

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

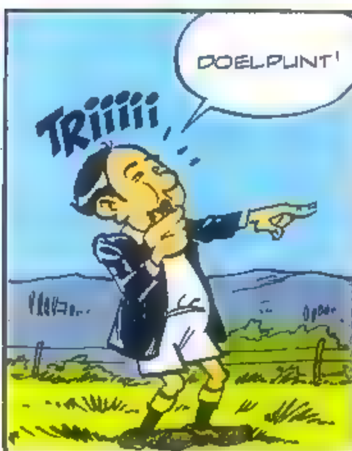
GANGSTERS EN VOETBAL

De voetbalcompetitie tussen Perla en Carzono verloopt niet geheel volgens het boekje. Perla past de taktiek van intimidatie toe...

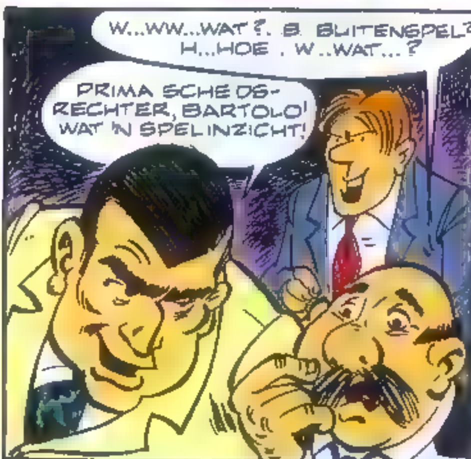

WORDT VERVOLGD

NIEUWE AVONTUREN VAN

SWIEBERTJE

OP WEG NAAR COCHISE

SAMENSTELLING: HENK ALBERS
TEKST: JAN VAN GELDEREN
LETTERTEKENEN
RICHARD'S STUDIO

OP VELENS VERZOEK EEN KLEIN RUSTPUNTJEN IN DIT PROGRAMMA. DAT HAD U MAAR GEDACHT! DIT IS EEN LIST, 'N SUPERSLIMME-SWIEBERTJENS-LIST!

VELEN VERMOEJENDEN UURTJENS LATER IN BOSSENS, BEEMTES EN RUIGTENS...
ZOEKEN GELIEFDE SPEURNEUS, SNUFFELDE-SNUFFELKENS...
SNUFFEL-DESNUFFEL-KENS?

TARITARA!!
HOE HOKA HOKA HOEKA HOEKA
HOE! HOE! HOE! HOE!
NU EERST EEN DROEVIG LIEDEKEN:
DAAR GAAT SWIEBERTJEN ZO VER VAN HUIS MET ZIJN REUZE-FRAAIEN HOED OH. WAT EEN MOED! DE INDIANEN KOMEN ERAAN OH, OH, SWIEBERTJEN HOE MOET DAT GAAN?!
IK BEN M'N TEKST KWIJT...
FLINKE SCALP!
OEBELE OEBELE OEBELE

OEI, OEI, MENSJENKIJKERAARS, WIJ ZIJN ZOJUIST ONTLOPEN AAN EEN UITERST GEVAARLEKENS SITUATIJEN! DEZE ONBESCHAAFD ROEPENDEN MENSJENS MET VEREN OP HUN HOOFDJENS WENSTEN MET BIJZONDEREN SCHERPEN SNIJ-MESJENS MIJ MIJN HARENDRACHT TE ONTNEMEN. PTTT! TOT MIJN GROTE VERGENOEGEN WIST JUFFROUW SAARTJEN DEN BURGERSMEESTERVADEREN TE BEWEGEN DE GEWA-PENDEN BROMSNOR OP ZIJNEN IJZEREN ROSSIANTIUS MIJ EN MIJNER VRIENDIN HET GEITEKE TE ONTZETTEN EN DANK ZIJ EEN SUPERSLIMMENSIBERTJESLIST, BLADENS...BLADENS...BLADENS... EN HET GEHEEL HEBBEN WIJ BESLOTEN MET ENEN LEKKEREN SMAKKELTJENSMAALTIJD VAN POFFERTJENS BIJ JUFFROUW SAARTJEN...
PIPO!
EINDE

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

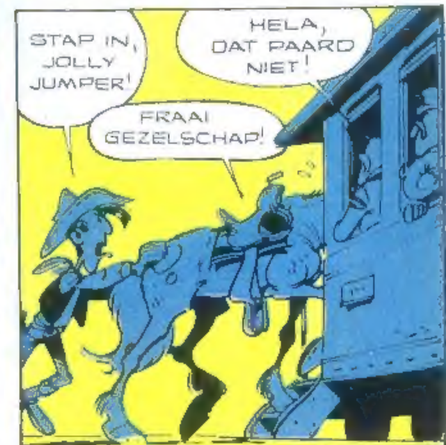
DE

ZWARTE HEUVELS

Bull Bullets heeft een trein gekaapt. Ondanks hevige bezwaren van een spoorwegbeambte zet Lucky Luke de achtervolging in.

LUCKY LUKE

DE ZWARTE HEUVELS

© Dargaud S. A. – 1971

